

Joieria, Plateria i Rellotgeria

MOSTANY LLOPART I
Passeig de Gràcia

COMPANYIA, S. EN C.
i Consell de Cent

Proveïdors de
la Reial Casa

Stock de perles i brillants
Fàbrica de joies i orfebreria
Vaixelles ~ Serveis de taula i cafè

Exposició d'objectes per a presents

**Són de bona
construcció,
bones fustes i
bons preus els
mobles que
es detallen:**

**Casa
Lluís
Llobet**

encarregat antic de la
casa Homs i successor
Ochoa.

Premiat amb Medalla de
Plata a l'Exposició In-
ternacional del Moble.

Coris Catalanes, 418
(prop de les Arenes)

ADVERTÈNCIA INTERESSAN-
TÍSSIMA: En aquesta casa no
pagarem cap luxe.

PIS COMPLET

1 bufet noguera, armari amb vidres biselats i lluna, plafó ...	325
1 trinxant (joc) ...	240
1 taula noguera, automàtica ...	150
6 cadires V, color noguera ...	90
1 paraigüer noguera, amb lluna biselada ...	85
2 banquetes noguera, seient tapissat ...	60
1 armari noguera, amb dues llunes biselades dins de cedre ...	400
1 llit matrimoni (joc) ...	190
1 sommier matrimoni (dues peces) ...	100
2 tauletes nit amb marbre i prestatge ...	100
3 cadires tapissades vellut ...	100
1 sofà escó imitació caoba amb mirall, dues butaques i sis cadires, tapissat amb vellut o moaré ...	600
Un pis ...	2.400

PIS COMPLET

1 paraigüer grana amb lluna biselada ovalada i majòlica ...	240
2 banquetes grana seient tapissat ...	85
1 armari grana amb 2 llunes biselades ...	650
1 llit grana matrimoni (joc) ...	275
1 sommier matrimoni, americà (2 peces) ...	250
1 tocador amb tres llunes biselades (joc) o una ovalada ...	160
2 tauletes nit amb marbre a l'interior i marbre color alzina i prestatge ...	150
2 cadires seient tapissat amb Moaré o dos sillons ...	150
1 sofà escó caoba amb lluna, dues butaques i sis cadires tapissades amb seda ...	1.500
1 bufet roure amb lluna biselada ...	1.000
1 trinxant roure ...	150
1 taula roure automàtica ...	150
6 cadires roure, seient i respall tapissat amb vellut o imitació pell ...	1.000
Un pis ...	4.310

PIS COMPLET

1 paraigüer caoba estil Lluís XVI ...	400
2 banquetes caoba seient i respall tapissat ...	150
1 bufet roure color fosc (fumat) ...	150
1 trinxant roure fosc (fumat) ...	150
1 taula roure color fosc automàtica ...	1.250
6 cadires roure seient i respall tapissat ...	1.250

1 sofà escó caoba amb lluna, dues butaques i sis cadires amb columnes als costats i taula de centre ...	1.750
1 armari caoba o citron amb dues llunes biselades, pens de metall ...	2.500
1 llit matrimoni (joc) ...	2.500
1 sommier matrimoni, americà (dues peces) ...	2.500
1 tocador amb lluna ovalada, columnes i marc metall ...	2.500
2 taules de nit ...	2.500
2 cadires (joc) tapissades moaré ...	2.500
Un pis ...	6.050

PIS COMPLET

1 paraigüer caoba, nostre model ...	500
2 banquetes caoba, nostre model, seient i respall tapissats ...	200
1 bufet caoba, amb vitrina als costats, estil Lluís XVI ...	3.700
1 trinxant (joc) ...	3.700
1 taula automàtica ...	3.700
6 cadires (joc), seient i respall tapissat ...	4.150
1 sofà escó, caoba i mirall, amb vitrines, dues butaques, sis cadires i taula ...	4.150
1 armari caoba, tres llunes, amb metall ...	4.150
1 llit matrimoni (joc), amb metalls ...	4.150
1 sommier matrimoni, americà (dues peces) ...	4.150
1 tocador amb cristall i tela a sobre i columnes i marc ovalat, metall, i lluna biselada ...	4.150
2 sillons (joc) tapissats moaré ...	4.150
Un pis ...	11.500

Fundes, cortinatges, estors, etc.

1 paraigüer roure fumat, amb lluna biselada (model exclusiu de la casa) estil Renaixement ...	2.500
2 banquetes roure fumat, amb coixins de seda ...	0.000
1 sofà, dues butaques i sis cadires, taula de centre i vitrina (daurada), Lluís XVI, amb rica tapisseria ...	6.000
1 dormitori caoba, tres cossos (estil Lluís XVI) o amb metalls, complet ...	3.500
Menjador caoba estil francès o Reyana, amb metalls ...	5.000
Un pis ...	17.000

GRAN ASSORTIT DE MOBLES MALLORQUINS

**Mobles americans per a des-
patx, confortables, etc., etc.**

Pisos de 18.000 pessetes endavant - Despatxos de caoba i roure - Grandios assortit de menjadors i dormitoris, a preus molt arreglats

AGRICULTORS

Banca Marsans, S. A.

Valors - Cupons - Girs - Canvi - Cotons - Viatges

Rambla de Catalunya, 2-4
BARCELONA

Directió telefònica: **MARSANSHANK**
Apartat de Correus núm. 1
Telèfons números: 4530 A, 4531 A, 4532 A

SUCURSAL A MADRID

Avinguda del Comte de Peñalver, núm. 18

MOSAICS **F. ESCOFET & C.**
Ronda Universitat, 20

Pérez Delgado, causant-li erosions a la cama dreta.

PRESENTS

Roca i Mallol, camisers
Carrer de Santa Anna, 39
(tocant a la Plaça de l'Angel)
Últimes creacions en borsos, carteres, moneders, bastons, guants, bates, batins, sabatilles angleses, etc.

Preus limitats

A la Granvia de les Corts Catalanes, davant del carrer de Girona, un automòbil atropella a Francesc Sagarra Bae, de 77 anys, i li causa escoriatons al turmell esquerre.

Paraigües Moneders

Casa CLAPÉS
Fernando, 14

TOTES les BONIQUES JOGUINES són a càrrec SEGURA

Aquesta matí, anava una colla de «tranquils», cantant i fent soroll, pel carrer de Sadurn. Un guàrdia els feu callar, i un dels avaladors, Faustí Torres Clemente, de 27 anys, s'insolentà i fou portat a la Delegació.

-REIS Gran assortit en joguines. Últimes creacions en elegants gabinetes i peus de metall. Coberts, guants i collaretes, etc., en riquissims estofes. Llorens Germans. Rambla de les Flors, 30.

-Tango. Perruqueria Portabella. Rambla del Centre, 35. Telèf. 3622 A.

A una cantonada del carrer de Borrell, s'hi estava Maria Fernández Ortiz, de 28 anys, venent pebrotes sense permís. En manar-li el guàrdia que es retirés, s'hi negà, blaneja els pebrotes per terra, els feu malbé a cops de pen i insultà el guàrdia. Fou portada a la Delegació.

Arseni Abad

Felicitat a la seva nombrosa i distingida clientela i els desitja un felix ANY NOU.

Alfons XII, 2
Escola d'Equitació

Pels carrers de Calàbria i Creu Coblença, Júlia Vilella Bandin, de 41 anys, i altres dones, rifaven guis i torrons. La Júlia fou conduïda a la Delegació, i les altres, fugiren.

Modes - Carme Suñé

Call. 19
desitja un felix i prósper ANY NOU a la seva distingida clientela i amicitats.

Pel Passeig Nacional, davant del carrer del Judici, anava Basili Molle Palacios, de 33 anys, menant un carro carregat amb bales de cotó. Trps. subjeçes li anaven robant el cotó, i en voler privar-ho, li causaren ferides i incisades a la regió del mentó.

De tots els nostres encàrrecs recordem que no oblidem una **Capeta impermeable** de les quals en té gran assortit molt del nostre gust la casa proveïdora dels

REIS

J. Ribera Portaferrissa, 25 (davant c. Pl.)

Una bicicleta atropella els nois Angel Riera Ortiz, de sis anys, i Manuel Pino Turon, de set anys, els quals jugaven al carrer del Fresser, causant ferides i incisades a la regió superior esquerra.

Ahí, el xerif Jonquim Cebria Soldevila, de 43 anys, fou detingut perquè desobeï i insultà el guàrdia urbà que li manava que es retirés de l'auto d'una casa del carrer

Al Passeig de la Universitat, un gos roscó a Leovigild

Les terres de secà són una ruïna. La vostra riquesa serà convertir-les en regadiu mitjançant una bomba

RAMON PUIGJANER

Menéndez Pelayo 70

atropellà a Mercè Romània Sauri, de 33 anys, causant-li ferides contuses a la regió occipital i erosions a la cama dreta.

A les obres del Metropolità, a la Granvia de les Corts Catalanes, davant del de Viladomat, l'obra Pere Ascal Muñoz, de 31 anys, rebé confusió al costat i commoció cerebral.

Al carrer dels Tallers, a Ferran Masó, de 22 anys, li agafà un atac epilèptic.

Treballant a una obra del carrer de Provença, el manobre Gonal Novella, de 43 anys, es causà luxació a l'espatlla dreta.

La mestressa Rosa Laguarda Puyo, de 29 anys, d'un pis del carrer de la Seda, se n'anà de casa, deixant-hi la minyona Josepa, de 18 anys. En tornar a casa, la mestressa trucà, i no li contestà ningú. Anà a cercar el marit, obrí el pis, i no hi havia ni la minyona, ni 850 pessetes en bitllets de Banc que tenia guardats a l'armari.

La gent menuda s'encanta i demana fervorament als Reis que els portin els mobles expositos als aparadors del Passeig de Gràcia, 115.

Religioses

Avui, La Circumcisó del Senyor. Sants Concoridi, marit; Fulgenci, bisbe i Santa Eufrosina, verge. — Demà, El Santíssim Nom de Jesús, Sant Sílridge, bisbe.

La missa de demà: El Santíssim Nom de Jesús, color blanc. Quaranta hores: Demà, a la Santa Església Cathedral. Hores d'exposició: De dos quarts de vuit del matí a dos quarts de sis de la tarda.

Cort de Maria: Demà, Nostra Dona dels Angels, a la seva església.

Adoració nocturna: Avui, Torn de la Immaculada Concepció. — Demà, Torn de Sant Josep.

Veuila en sufragi de les ànimes del Purgatori: Avui, Torn de la Santíssima Trinitat, a la seva Capella, Escorial, 155 (Gràcia). — Demà, Torn de la Commemoració dels Fideles difunts.

Municipi

VISITANT LES AUTORITATS
Aquest matí, a les onze, l'alcalde acompanyat del cap del ceremonial, En Manuel Ribé, ha visitat les primeres autoritats de Barcelona per a felicitar-les amb motiu de la diada de Cap d'any.

A SANTA MARIA DEL MAR
Una comissió de regidors composta dels senyors Camp, Molins, Font, Domènech, i Escanós i Torras ha conegut a la funció religiosa que, com de costum, es celebra en la diada de Cap d'any.

Festa a l'Estudi Masriera

Altra vegada l'artista Lluís Masriera, al front de la seva companyia «Els Belluguetes», ens ha regalat amb una més de ses espiritualíssimes creacions, dintre l'ambient d'art i elegància del seu conegut Estudi.

Com bell remat a les festes de Nadal, a tarda de la diada de Sant Esteve, s'aplegaren a l'Estudi Masriera belles dames i senyoretes, així com també conegudes personalitats, artistes i amants de l'Art, per tal de fruit de la deliciosa sessió, que tot hi havent començat en elogi pascual sobre i representacions, podem afirmar ha estat la que descriu la més important de totes les que hem fruit a l'Estudi Masriera.

«Els tapissos de Maria Cristina», era el títol dels diàlegs romàntics, que comprenien «Lo Malfiat», drama en tres tapissos, amb il·lustracions musicals del mestre Enric Roig, segons els trobaires dels segles XIV i XV, i «Entremaliades d'Amor», de ple caràcter goyesc. Els assumptes són, segons la nova visió que En Lluís Masriera té del teatre, naturalment, sempre en el ben entès d'un públic escollit i preparat. Una joventut en crolina i traubuxons, és requerida d'amors per un pretendent que vol fer la samuller. La dama és malfiada, no creu en la sinceritat dels homes, i sentint-se sempre enganyada refusa tota contesta afirmativa que amb afany li demana el cavaller enamorat. I ella, la romàntica Maria Cristina, retreu al galant la història dels tres tapissos que li llegia son pare, on tot el drama de l'home malfiat, li passa per davant dels ulls.

I vet aquí l'obra d'En Masriera. Posa en escena el viure de tres tapissos gòtics, on la història d'un senyor Baró malfiat i recelós, que de tant que volgué i estimà a sa muller i de tant que desconfia i temé de tots els qui el voltaven, portà la desgràcia arreu, trobant per fi la mort de la fidel muller, que sucumbí per amor i de pena, en veure tan malfiat a son espòs i senyor. Aquí s'acaba la història dels tres tapissos de Maria Cristina. Però el galantejador de la damisella romàntica, vol oposar a les negrors del drama del segle XV, l'alegria d'una altra època d'un viure més obert i festiu. I veiem moure's el tapís segle XVIII, on el nen Amor, triomfa sempre de la Senyora Desconfiança, de tots de mil malfietes, sageta en mà, els personatges de l'obra pintant la sardana, presentant en finalitzar, la visió dels famós tapissos de Goya «La Callina ciega», nota d'una riquesa de color i vida altament emocionant.

Diffícil és en veritat, descriure la plàstica i valor de l'obra que comentem. Cada personatge, valorat en sa parla del més pur català antic, era una troballa en indumentària, col·locació, caràcter, gentilesa, fonsent-se i pastant-se amb el paisatge, amb polsins de vellúria, figures vivents teixides pel saber d'un artista, i així «La Castellana», dama «Catalina», «Eulàlia», «Margarida», i còpia d'«Els Reis», i mestre «Gran», i «Juglar», el senyor Baró i fare que al-

Gran Teatre del Liceu

AIDA

El nostre eminent tenor En Josep Palet es presenta novament el propi passat dissabte a l'escena del Liceu, cantant la popular i molt apreciable partitura d'Aida del mestre Verdi, i novament donà prova del domini perfecte que té de les seves excepcio-

nals qualitats, ço que el posa en primera fila entre els nostres artistes lírics.

«Aida», és sens dubte una de les òperes més simpàtiques de Verdi. Té color, té ambient, té moviment, té vida. La melodia flueix sempre amb distinció, i l'orquestració és en tots moments justa i ben treballada.

El tercer acte, especialment sobresurt per la seva sostinguda inspiració, i per l'ambient que hi ha en tot ell.

En Palet féu un «Rademés» noble i seré (potser — i sia dit de passada — segons el nostre gust, trobaré que vestia el personatge de falsó massa amplosa), i cantà sempre amb aquella puresa de veu que el caracteritza i amb aquella seva facilitat

d'emissió i de dicció. Es, sens dubte, un dels tenors que hem sentit amb la veu més ben impositada i amb més art en la manera de cantar, molt expressiva i sense exageracions de mal gust.

La senyora Campiña de Alcaraz, cantant amb passió i expressant amb fort relleu tota la tragèdia de la dissortada princesa etíope. Es de dordre que la senyora Campiña apoi tan excessivament les notes greus amb el pit, perquè això afebleix extraordinàriament el seu mlg; en canvi els seus aguts són potents i ben timbrats.

La senyora Blanna Serecia és una altra artista digne de tot elogi. Cantà exquisidament, amb veu fàcil i de timbre molt simpàtic, tota la seva part d'«Amneris», i va saber interpretar aquest personatge amb distinció i altivesa.

Al senyor Torres de Luna el trobarem molt precís i encaixat en el seu paper de «Ramfis», el qual cantà amb molta justesa. El senyor Damiani i els altres, interpretaren amb força discreció llurs respectius personatges.

Tant el senyor Palet, com les senyores Campiña i Serecia, i el senyor Torres de Luna, es feren aplaudir tota la nit, essent digne d'especial

esment tot el tercer acte, en el qual sobresortiren notablement la senyora Campiña i els senyors Palet i Torres de Luna, assolint la més espontània i sorollosa ovació de la nit. Els cors es portaren només que discretament. Concertà i dirigí l'obra el mestre Falconi, obtenint un ben ardu i esplèndid conjunt, i essent cridat a l'escena juntament amb els artistes al final de tots els actes.

J. LL.

Cultura

La reapertura dels cursos de l'Institut Francès (Cossell de Cent, 336), tindrà lloc el dia 3 d'aquest mes, amb una conferència del director de l'esmentat Institut, En J. J. A. Bertrand, qui desenvoluparà el tema «La literatura belga de llengua francesa». Diferents cursos de ciències, també en llengua francesa, i d'història de l'art, començaran la setmana vinent. La matrícula quedarà oberta fins al dia 10 de gener.

GRANS MAGATZEMS

DAMIANS

REIS

GRANDIOSA EXPOSICIO

Immens assortit en joguines finíssimes, estrangeres i del país, en felpa, fusta, llauna, etc. * Joguines econòmiques de totes classes i per a tots els gustos, molt ben acabades i a preus limitadíssims

Al primer pis Exposició permanent d'objectes d'art propis per a present

Bisuteria, Marroquineria, Paraigües, Relotgeria, etc.

Vestits senyora i nena.....	30 per 100 descompte	Capells senyora i nena.....	20 per 100 descompte
Abrics senyora i nena.....	15 per 100 descompte	Gèneres de punt.....	10 per 100 descompte

Mobles 10, 20 i 30 per 100 descompte

REBAIXES CONSTANTS

Per comprar bé, visiteu els nostres Magatzems

COMASIC

Societat en Comandita

Passeig de Gràcia, 2

Ronda de Sant Pere, 1

Telèfon 4592 A.

Gran exposició de joguines

Immens assortit en

Bicicletes : Autos : Mecanos

Cines : Joguines mecàniques

La cosa més nova en nines

-Sangrà Pelayo 11

-Paraigües Cardús Portaferrissa, 10.

L'artista Josep M. Gol, ben conegut a Barcelona pels seus bells exemplars de vidres bufats i esmaltats, ens comunica que amb motiu de la seva delicada salut, es veu precisat a ajornar per unes quantes setmanes la inauguració de la seva Exposició a les Galeries Layetanes, malgrat les invitacions que ja havien circulat assenyalant una data propera.

Els seus amics i admiradors rebran oportunament una nova i definitiva invitació.

Criatalleries J. Llorens, R. Pons, 99

Vitelles J. Llorens, Rbla. Flors, 30.

Els monjos de Montserrat i la casa J. Fonolleda Serra recomanen llur licor

AROMAS DEL MONTSERRAT
En sortida efectuat el dia 23 de desembre passat, davant del notari En Guillem A. Tàll i Latort per a promoció d'obligacions hipotecàries de l'Ateneu Barcelonès, han estat amortitzades les dels números 39, 380, 408, 527, 572, 613, 640, 659, 718, 848, 872, 881, 901 i 938.

Des de demà, es procedirà a la Secretaria del propi Ateneu, tots els dies de treball, d'onze a una i de quatre a set al pagament el cupó núm. 29 de les dites obligacions hipotecàries, al del cupó núm. 5 dels bons de reforma de primera sèrie, i al del número 1 de segona sèrie.

JOES VILANOVA Unió, 6

Festa Gilen-Kola-Lectinam cura Maripatella, R. Domènec, Ronda Sant Pau, 71.

A l'escala d'una casa del carrer de la Universitat, un gos roscó a Leovigild

La Veu de Catalunya

DIARI NACIONALISTA CATALA D'AVISOS I NOTICIES

Dimarts, 7 gener de 1924

Un record i un consell

EN complir els vint-i-cinc anys de LA VEU DE CATALUNYA, diari, parlin altres — si això és encara possible — de la tasca formidable que, per a la difusió de l'idioma i de l'esperit català, ha dut a terme el nostre diari en un quart de segle.

Els meus records, avui, van a la primera època de LA VEU DE CATALUNYA, van al setmanari que, durant deu anys, fou l'òrgan més autoritzat i més culte del catalanisme, i a l'home exemplar, al patriu sense màcula ni defalliment, el que dirigia.

Fou per LA VEU, setmanari, que van iniciar-se les meves relacions amb En Narcís Verdager, qui fou, primer, el meu mestre i el meu guia en catalanisme i amb qui, llavors, després, una amistat que anà creixent fins al darrer moment de la seva vida.

En LA VEU (el setmanari que fundà En Verdager amb En Cabot i En Rivera, vaig començar, farà aviat trenta anys, les meves campanyes catalanistes, quan el catalanisme no era perseguit, però quan era sols la religió patriòtica d'un petit cenacle.

La transformació del setmanari en diari, coincidí amb la transformació del catalanisme que, de religió d'uns quants devots, passà a ésser ideal col·lectiu de tot un poble. Coincidí amb aquesta transformació i en fou l'instrument més eficaç.

Per a En Verdager, el cedir el setmanari LA VEU, on, cada diumenge, buidava les vibracions de la seva ànima de patriota, fou un dels grans sacrificis de la seva vida. I va fer-ho joies, perquè, en fer-ho, facilitava l'expansió del seu ideal, però significava per a ell un renunciament heroic, el mèrit del qual sols poguérem apreciar els que vivíem en la seva intimitat i sabíem el que per a ell era LA VEU DE CATALUNYA, setmanari. Fou aquell moment, per a la vida d'En Verdager, d'un agredol semblant al que passa un pare quan li marxa de casa, per a casar-se molt a gust seu, la més estimada de les seves filles.

I, en recordar En Verdager, penso en quin fóra, en els moments que avui viu Catalunya, el consell que ens donaria aquell patriota exemplar. Joestic segur que ens diria a tots: «Serveu la màxima dignitat, dintre la màxima serenitat.»

F. CAMBO

En Narcís Verdager i Callís

La prehistòria de LA VEU DE CATALUNYA, com a títol i com a diari, ens l'ha deixada en poques ratlles de sa autobiografia. Jaconeixia i reent, encara imbuïda i ara a nosaltres per mans familiars gentilmente facilitada, aquell que durant vuit anys signà de la veu de la nostra terra la boca fèrvida i serena: En Narcís Verdager i Callís. Explica primer, en mots breus de seves substancials memòries com va deixar Vich, sa pàtria, i els estudis de l'Església dels del Forum, vingué a Barcelona — al costat del seu cos preclar Mossèn Cinto — i començà a col·laborar en el setmanari que a la ciutat que era seu del gran Bisbe Moragas, publicava i dirigia Mossèn Jaume Collat amb el nom de «La Veu del Montserrat», com a cronista a la ciutat Cap i Casal de Catalunya. La fecunditat inspirada d'aquesta correspondència, començada tan modestament, fruita no gens menys que en l'episodi esplèndid que narra el seu protagonista pot veure hom al fascicle, arran de sa mort, publicat dunt ped títol «La primera victòria del catalanisme», o sigui la reforma de l'article 15 del Codi Civil (1).

Els anys 1890, data d'aquesta primera etapa cívica, a 1891, ens els de sa actuació des de la Lliga de Catalunya, en propagandista popular i fundador d'associacions nombroses per a la sembra de nostres ideals, i el començar de l'any darrer esmentat fou la naixença i el bateig de l'òrgue il·lustre, del qual avui saludem la vint-i-cinquena en diari i la trentatresena en el títol gràfic de justesa mal desmenada, del portaveu més autoritzat dels batges i aspiracions de la terra. «He dit — escrit En Verdager i Callís — que el Canonge Collat publicava i dirigia el setmanari «La Veu del Montserrat», en el qual jo col·laborava. Per no sé quina topa amb l'editor del periòdic, el Canonge Collat decidí pegarlo, però l'editor, dent-se'n gripetari, en es volgué desmentir. Això enutjà molt al

senyor Canonge, el qual m'envià a buscar des del Col·legi de la Província de Canet de Mar, on estava fent una cura de repòs. Vaig anar-hi, i el vaig convèncer de deixar a l'editor de Vich que fés el que volgués, i que nosaltres fundéssim un altre setmanari a Barcelona amb el nom de LA VEU DE CATALUNYA. I així ho férem l'any 92 (vol dir 91) associant-nos el Canonge, En Joaquim Cabot, En Joaquim Rivera i jo. I aparegué el setmanari que anà batallant vuit anys seguits, d'entre jo el pes major, ajudat per En Joaquim Cabot, En Lluís Marsans i, més tard, En Cambo, qui havia entrat a fer practiques d'advocat en el meu despatx.

En quatre o cinc quartells l'embraga la vida del director i del setmanari, en aquest vuit anys.

Aquest número de LA VEU DE CATALUNYA ha sigut passa per la censura. Litar

Hi surt, en acabar les discussions al voltant del manifest del general Polavieja a seguit de la catàstrofe colonial de 1898. Després dona un cop d'ull al contingut immediat del setmanari. «Un dels punts que jo considerava essencial en el programa del periòdic LA VEU DE CATALUNYA era l'estudi i el reflexament de tots els moviments regionalistes del món. Per això hi ha en el setmanari una secció de moviment regionalista a l'estranger, de la qual cuida molt temps En Cambo. Això em proporcionava relacions amb regionalistes forasters (Urúdy i En Rouska a Bohèmia, amb un irlandès el nom del qual se m'ha oblidat, amb Mistrat, Marletan, Felix Gme, Marius André, Arnauvella i altres del Magia de França, i fins amb En Maurice Barrès, enamorat de la seva Lorena» (2).

I tot seguit d'això ve el paràgraf final de les notes autobiogràfiques: «Un dia vingueren En Prat de la Riba i En Puig i Cadafalch i em digueren que hi havia el pensament de fer un

diari regionalista, i que semblant convenient que aparegués amb un nom ja conegut i estimat, havien pensat en fer diari LA VEU DE CATALUNYA. I que jo, al Director, amb gairebé ocupat el primer i del segon me'n priven la salut primària i la resolució de no abandonar el meu despatx d'advocat.»

Res més. La remesa de LA VEU, setmanari, en mans dels qui han estat després el primer i el segon presidents de la Mancomunitat de Catalunya, perquè en fessin el diari desitjat, clou l'autobiografia. I la clou d'una manera ben significativa. Sembla que el fundador, llurant el nom i l'òrgue, llurava el propi esperit i la pròpia personalitat i aduïa la pròpia missió en el ressorgiment de la terra. Que els lectors del diari retin interm homenatge de gratitud i de recordança al qui desbrossà els camins, i fou vuit anys autèntic portaveu de Catalunya.

Aquest lleu enyor dins el goig, com d'un pare que acomiadat d'un major edat, surt a l'«Adieu» a revorejar el darrer número de LA VEU, setmanari, 25 de desembre de 1898: «Mes, no dries la veritat si amagàvem un petit reconet del cor on l'«Adieu» que donem als lectors ens hi posa un xic de tristesa.» En passar de setmanari a diari els nostres ardenters de lluitadors de la Causa catalana amb frisança de major activitat i empenya; però, refent una mirrada entretinduda al camí de vuit anys que hem seguit amb vosaltres, bons amics de la primera hora, i pensant que avui, per darrera vegada us parlem des d'aquesta plana, amb tot i que confiem retrobar-nos en les noves i més vives lluites en que ara anem, ens sembla que alguna cosa crida i es treia en nostre cor.»

Aquest transcurs de LA VEU, setmanari, a LA VEU, diari, que avui commemorem és una etapa assenyalada en la història del nostre poble renaixent. En certa manera, es pot dir que acaba la era del desenvolupament i que comença la del desenvolupament i que comença la del desenvolupament. És just, doncs, que avui hom recordi el gran desenvolupament de veu clara i poderosa, que es feia entendre des dels fons de les entranyes, aquell orador i escriptor «clar i català» per excel·lència, vingut com Joan Bopista a «preparar els camins» i a començar el bateig.

«Aquell era — ha escrit el seu amic i deixeble, En Maspons i Anglada — el Narcís Verdager que el poble coneixia, i d'aquí ve que d'aleshores ençà, tot era u i el presentat-se en públic, a l'estrada d'un miting, i així, car-se el poble en fèrvida salutació, talment com si se li fés present el símbol de la Pàtria; i tot era u i parlar i provocar de bon antany aquelles tempestats d'aplaudiments tan diverses de les que es tributen al sol bon orador que representa el que és tribut a l'home que sap ben dir i el que s'afegia al qual és personificació d'un sentir i pensar nacional. Certament, el poble no s'enganyava. Fou tan clara la visió d'En Verdager que insuava les paraules i dona l'èx a l'actuació futura» (3).

Cinc anys, els anys, farà que és mort (5 abril de 1918). Tots foren testimonis de com el poble es recorda d'ell en aquells dies, com es manifesta en acompanyar-lo a la tomba, emocionat en saber els incidents del seu traspass cristianíssim i valeros. Fou la mort del baró recte, clar, just i justicier, com tothom el sabia. Després, encara la seva veu ha posat plaer a Catalunya. La seva veu del Dant, en vers lliure català d'una claredat ininterrompible, ha mostrat als centres doctes del món, una capacitat més del nostre verb.

R. RUCABADO.

(1) Publicacions de «La Revista». Col·lecció d'«Estat Polític».

(2) Un article d'En Verdager i Callís del qual s'ha traspassat gran part a l'«Estat Polític».

(3) «Estat Polític».

(4) «Estat Polític».

(5) «Estat Polític».

(6) «Estat Polític».

(7) «Estat Polític».

(8) «Estat Polític».

(9) «Estat Polític».

(10) «Estat Polític».

(11) «Estat Polític».

(12) «Estat Polític».

(13) «Estat Polític».

(14) «Estat Polític».

(15) «Estat Polític».

(16) «Estat Polític».

(17) «Estat Polític».

(18) «Estat Polític».

(19) «Estat Polític».

(20) «Estat Polític».

(21) «Estat Polític».

(22) «Estat Polític».

(23) «Estat Polític».

(24) «Estat Polític».

(25) «Estat Polític».

(26) «Estat Polític».

(27) «Estat Polític».

(28) «Estat Polític».

(29) «Estat Polític».

(30) «Estat Polític».

(31) «Estat Polític».

(32) «Estat Polític».

(33) «Estat Polític».

(34) «Estat Polític».

(35) «Estat Polític».

(36) «Estat Polític».

(37) «Estat Polític».

(38) «Estat Polític».

(39) «Estat Polític».

(40) «Estat Polític».

(41) «Estat Polític».

(42) «Estat Polític».

(43) «Estat Polític».

(44) «Estat Polític».

(45) «Estat Polític».

(46) «Estat Polític».

(47) «Estat Polític».

(48) «Estat Polític».

(49) «Estat Polític».

(50) «Estat Polític».

(51) «Estat Polític».

(52) «Estat Polític».

(53) «Estat Polític».

(54) «Estat Polític».

(55) «Estat Polític».

(56) «Estat Polític».

(57) «Estat Polític».

(58) «Estat Polític».

(59) «Estat Polític».

(60) «Estat Polític».

(61) «Estat Polític».

(62) «Estat Polític».

(63) «Estat Polític».

(64) «Estat Polític».

(65) «Estat Polític».

(66) «Estat Polític».

(67) «Estat Polític».

(68) «Estat Polític».

(69) «Estat Polític».

(70) «Estat Polític».

(71) «Estat Polític».

(72) «Estat Polític».

(73) «Estat Polític».

(74) «Estat Polític».

(75) «Estat Polític».

(76) «Estat Polític».

(77) «Estat Polític».

(78) «Estat Polític».

(79) «Estat Polític».

(80) «Estat Polític».

(81) «Estat Polític».

(82) «Estat Polític».

(83) «Estat Polític».

(84) «Estat Polític».

(85) «Estat Polític».

(86) «Estat Polític».

(87) «Estat Polític».

(88) «Estat Polític».

(89) «Estat Polític».

(90) «Estat Polític».

(91) «Estat Polític».

(92) «Estat Polític».

(93) «Estat Polític».

(94) «Estat Polític».

(95) «Estat Polític».

(96) «Estat Polític».

(97) «Estat Polític».

(98) «Estat Polític».

(99) «Estat Polític».

(100) «Estat Polític».

Visita a l'Abadal

LA JUNTA DIRECTIVA DE LA Lliga REGIONALISTA

Aquest migdia, com és costum tradicional, amb motiu de la diada, els senyors de la Junta Directiva de la Lliga Regionalista han anat a casa de l'Il·lustre president, senyor Raimon d'Abadal, per saludar-lo i augurar-li un bon any.

El senyor Abadal rebé en la seva torre els següents senyors: Duran i Ventosa, Puig i Alfons, Castells, Trias de Bes, de Sagarra, de Riba, Antoni Dauras, Josep Canabarro, Garriga i Massó, Moragas i Mauri. A gent senyorial Abadal féu els honors de la casa, oferint als visitants un exquisit refresc.

Els senyors Abadal havia rebut moltes felicitacions pel Cap d'Any.

Contra l'opressió

La protesta d'un poeta

De tant en tant arriben noves de les lluites que sostenen per a la seva llibertat alguns dels pobles que estan sota el domini d'Anglaterra. Així succeeix, principalment, a Egipte i a la Índia. A Egipte, Anglaterra ha reconegut la independència del país. De la Índia en sortí temps enrera una protesta sentidíssima, deguda al gran poeta Rabindranath Tagore, el que ha interpretat líricament la sentimentalitat i la filosofia de tota una poètica havia estat, anteriorment, honorat pel Govern anglès amb el títol de «Sir». En el document a que ens referim, i que dona a comprendre com era de forta l'opressió de l'«Estat» Govern feia objecte al poble indi, En Rabindranath Tagore renunciava a aquella distinció.

Hei's aquí el document íntegre: «Excel·lència: L'enormitat de les mesures preses pel Governament del Punjab per a reprimir alguns desordres interiors, ens ha mostrat britànica com és de desesperada la nostra situació de subdits britànics a les Índies. La severitat desproporcionada dels càstigs infligits al poble malaurat, i llurs vies d'execució, no tenen exemple — n'estem convençuts — llevat d'algunes excepcions recents i llunyanes, en la història dels pobles civilitzats. I considerant que semblant tractament estat infligit a un poble que recorre a la desobediència per a poder que posseeix l'organització més terriblement eficaç per a destruir vides humanes, proclamem altament que aquest poder no pot emparar-se en cap raó de conveniència política per a obrar de tal manera, i encara menys en una justificació moral.

Les relacions dels insults i sofiments patits pels nostres germans de l'Índia, a través de la mordassa del silenci imposat pendent per tots els reconcs de les Índies, i l'agonia d'indignació general que ha estat ignorada dels nostres governadors — qui es felicitaven probablement d'haver donat això que ells consideraven com una lliçó saludable. Aquesta insensibilitat ha estat lloc en la major part dels diaris anglo-hindús, alguns dels quals adue han portat la brutalitat fins a envair-se dels nostres sofiments, sense ésser atrets en tal via per aquestes autoritats que, d'altra banda, no cessen d'atenuar cada crit de dolor o cada expressió de jutjament als òrgans representants de les víctimes.

Sabent que les nostres reclamacions han estat vanes i que la passió de la venjança envileix el noble ideal dels homes d'Estat en el nostre govern — el qual tan fàcilment podria donar-se el luxe d'ésser magnànim, apolint-se en la seva força física i les seves tradicions morals — els meus co-pugats i jo per al meu país és elevat el nostre sentit i la nostra veu per a expressar la protesta de milions de compatriotes meus munts de terror i d'angoixa. El temps és vingut en que les insignies honorífiques han ressaltat la nostra vergonya, pel contrast amb l'estat d'humiliació en el qual estem, i per la part meua, desitjo romandre despullat en tota marca de distinció respecte al costat d'aquells compatriotes meus que, mercès a llur insignificància, han de patir ultratges que no corresponen a ésser humans.

Tals són les raons doloroses que m'han conret a pregar Vostra Excel·lència, respectivament i amb gaudi, de rellevar-me del meu títol de «Sir», que jo havia tingut l'honor d'acceptar de S. M. el rei, en temps del vostre predecessor, objecte sempre de la meua missió més gran. — RABINDRANATH TAGORE.

Les minories lingüístiques

EL REGIM ESTABLET ENTRE AUSTRIA I TXECOESLOVÀQUIA

Els tractats signats durant la Conferència de Pau entre les Grans Potències i Polònia, Àustria, Iugoslàvia, Txecoslovàquia, Bulgària, Romania i Hongria, per tal de protegir les minories lingüístiques compreses dins cada un d'aquests estats, contenen tots ells una disposició igual, que hem vist reproduïda quasi literalment al traduir els articles que sobre minories conté el tractat signat a Lausana entre les Grans Potències i Turquia. Els diferències vénen només generalment quan les minories són de religió, com per exemple els jueus a Polònia i Romania i dels musulmans a Iugoslàvia i Bulgària.

Una de les concessions comunes a tots els tractats esmentats és que, quan hi hagi en una localitat una minoria considerable de llengua diferent de la de l'Estat, si els alumnes d'aquesta minoria arriben a quaranta, l'Estat es veu obligat a donar-los l'ensenyament en llur pròpia llengua. Les minories tenen a més el dret de crear escoles i altres establiments d'educació propis, pagant-ne elles les despeses.

El tractat amb Txecoslovàquia té la particularitat de prescriure que al territori dels rutenis la més ampla autonomia compatible amb la unitat de l'Estat. Els rutenis poden tenir Dieta pròpia, dotada de poders legislatius pel que's refereix a la llengua, la instrucció, la religió i l'administració local. Preveu un govern responsable davant la Dieta nomenat per l'Estat. Txecoslovàquia garanteix també a aquest territori una representació equitativa al parlament, sense, però, que els diputats rutenis hi tinguin dret de vot per les qüestions que siguin de la competència de la Dieta rutena.

Un règim encara més ampli està

establert pel territori de la Rússia subcarpàtica.

Per a regular l'aplicació dels drets de les minories continguts en els tractats, el govern d'Àustria i de Txecoslovàquia signaren a Bremen, pel juny de 1920, un tractat regulant els drets de les minories als dos països de virtut dels tractats signats quan la Conferència de Pau. Els primers articles d'aquest tractat regulen el dret de nacionalitat indistintament als subdits austríacs o txecs que es trobin respectivament en un dels dos països.

La segona part del tractat és destinada a regular la protecció de les minories. Així l'article 17, estipula que pel que es refereix al sistema escolar, els dos Estats convenen que el dret acordat a la minoria pels tractats de pau d'instituir, mantenir i dirigir escoles escolars privades i establiments d'educació privats, no s'obren pas l'obligació d'aquesta minoria (austríaca o txeca) d'observar els reglaments generals en vigor a llur país. Especialment el dret de control concedit a la minoria no haurà de perjudicar de cap manera el dret d'inspecció de les escoles per l'Estat.

Unicament els nacionals de l'Estat en el qual es trobin els establiments d'educació privats podran ésser nomenats directors d'escoles privades i establiments d'educació privats. El dret acordat a les minories lingüístiques de servir-se de llur pròpia llengua en les seves escoles i establiments d'educació, sols s'aplica a la llengua en la qual es dona l'ensenyament i que és parlada a l'interior de l'escola; però no s'estendrà a les relacions oficials que estan sotmeses a les prescripcions generals relatives a l'ús de les llengües. Llevat pel que es refereix a les relacions, dins els mateixos establiments escolars, entre els directors i els seus ensenyants i els representants del primer grau de la inspecció primària.

L'article 18 estipula que pel que es refereix als reglaments d'organització de les escoles privades i establiments d'educació privats, els dos Estats contractants convenen a fer beneficiar del mateix tracte les majors i les minories. Els termes «col·lejos i altres establiments d'educació», que porten els tractats de pau, es refereixen a totes les escoles i poden ésser establerts al país, en virtut de les lleis existents.

L'article 19 posa les escoles dels dos països dins el dret comú per a tots els efectes, i l'article 20, últim referent a les minories, declara que els dos Estats es reserven per a concertar més endavant un acord referent a la interpretació i l'aplicació de l'article 68 del tractat de pau amb Àustria i l'article 9 del tractat amb Txecoslovàquia pel que es refereix als muntres apropiats considerables, «ciutats i districtes i facilitats apropiades».

Àustria es compromet a prendre totes les mesures per assegurar al començament de l'any escolar 1920-21 l'establiment d'escoles primàries públiques a Viena, en les quals els nois dels subdits austríacs de llengua txecoslovaca, si s'hi han fet inscriure, puguin rebre l'ensenyament en aquesta llengua. Aquestes escoles seran establertes en els districtes apropiats i seran proveïdes de mestres pels quals s'hauran de proporcionar totes les condicions necessàries per a l'ensenyament de les llengües, sinó també plenament qualificats per totes les altres branques.

Les escoles hauran d'ésser establertes de tal manera que les classes puguin contenir, com a promei, el mateix nombre d'alumnes, o sigui, un promei mínim de 42 alumnes.

Per a determinar el grau de coneixement de la llengua txecoslovaca que posseïen els nois inscrits, es formaran comissions en les quals hi haurà igual nombre de representants dels pares txecoslovacs.

Tenint en compte que a la República txeco-eslovaca els nois subdits estrangers de llengua alemanya, sense excepció, són autoritzats a frequentar les escoles públiques i privades alemanyes de la República i que el govern txeco-eslovac es compromet a mantenir aquesta autorització, el govern austríac consent que sigui permès als nois subdits txecoslovacs de llengua txeca de frequentar les escoles primàries txecoslovacs públiques i privades establertes a Àustria.

Pel que es refereix als escoles primàries públiques, el nombre d'aquests nois no haurà d'ésser tingut en compte en el càlcul del nombre de classes i d'escoles a establir, ni en la evaluació del promei del nombre dels alumnes en una classe.

Jaume CARRERA trad. i adapt.

— RABINDRANATH TAGORE.

RECORD

FA vint-i-cinc anys que començarem aquesta obra convertint en diari LA VEU DE CATALUNYA. No són res, aparentment, vint-i-cinc anys

A Imacenes

Carme, 8 i
Xuclà, 1 i 3
Telèfon 2598 A.

BELLEN

GRANS REBAIXES DE PREUS

Realització d'importants
partides de

Detall d'alguns articles

RETALLS

en Sedes, Llanes, Cotons,
Astracans i Gèneres blancs

Ha tingut complet èxit, com sempre, du-
rant tota la temporada nostra permanent

	Pessetes
Flassades de cotó petites	a 1'50
Flassades llana superior, tamany gran	a 18'50
Tapets Juta ras superior	a 6'50
Catifes Carpirrepps	a 0'50
Estors batista volant tul	a 9'50
Vànoves ganxet, tamany monja	a 5'90
Llençols confeccionats, tamany monja	a 3'75
Estovalles sarja superior	a 2'75
Tovallons sarja superior, dotzena	a 7'75
Panyos cuina, grans	a 5
Tovalles russes, serrell tamany 25 x 45	a 0'25
Franel·la classe bona, bonics llistats	metre a 1
Camussa superior, colors llisos	id. a 4
Gamusses molt superiors per a abrics	id. a 5'50
Llana xeviot, gust anglès	id. a 0'50
Vellut citó negre	id. a 20
Astracà abrics	id. a 17'50
Teixit fi	id. a 0'70
Cambray superior	id. a 1'25
Madapolam fort	id. a 1'15
Crepe blanc superior per a estovalles	id. a 1'75
Cretona estampada, dibuixos flors	id. a 1'75
Corte llana xeviot, gust anglès	a 1'50
Corte llana xeviot classe superior llistat i quadros	a 3

Secció d'ocasions

Magnífica oportunitat
per proveir els presents
de les Catequistes i
Cases de Beneficència

REIS

Vendes major i detall

BOTIGA AL CARRER DE MALLORCA

Hi ha indústries que són com els nivells de la ciutat, perquè la sostenen amb la seva estructura forta, dedicada a produir aquelles coses imprescindibles, sense les quals la vida de la ciutat no podria marxar.

com les formes refinades de la vida externa de la ciutat, perquè produeixen aquelles coses que no són imprescindibles per a la vida, però que són necessàries perquè la ciutat visqui la seva vida de ciutat, adornada per la riquesa de les coses.

SECCIÓ DE PA DE LUXE

El desenrotllament de la nostra indústria de fabricació de pa de luxe, confiteria i pastisseria

ESTEVE RIERA
Confiter i Pastisser

Pa de luxe
RAMBLA DE CANALETES 9111.
TELÈFON A 2735.
CARRER DE MALLORCA 307 i 309:
TELÈFON G. 2.
BARCELONA

Una visita a la nova central de la casa ESTEVE RIERA

ses de luxe que li donen com una executòria de grandesa i esplendor.

Aquesta reflexió m'he fet moltes vegades veient sorgir en els nostres temps els grans establiments dedicats a la producció de les coses de luxe, en què Barcelona havia sobresortit en les seves èpoques glòries i que van esmorir-se quan la ciutat va entrar en decadència, com esperant els grans dies moderns per a tornar a tenir una riquesa i bon gust paral·lels a la riquesa i bon gust de la ciutat.

Així quan veiem formar-se una gran empresa destinada a produir coses de luxe, i, més encara, quan veiem desenrotllar-se'n una ja existent i acreditada de molts anys, sentim el goig del ciutadà que veu esclatar una font nova en el camp de la ciutat, i experimentem el desig de conèixer-ne el funcionament perquè també els lectors del diari el coneixin.

Imbuïts d'aquest sentiment hem visitat la nova ciutat de la casa «Esteve Riera», que no fa gaire fou instal·lada en un gran edifici, construït expressament al número 307 del carrer de Mallorca per a l'elaboració en gran escala dels seus articles de pa de luxe, confiteria, pastisseria, etc.

Tot barceloní ha vist, passejant per la Rambla i Canaletes, la botiga que la casa «Esteve Riera» va instal·lar-hi fa alguns anys, constituint una nota d'art i de refinament ciutadà, que va atreure's l'agraïment dels barcelonins amadors de l'esplendor de la ciutat i va mereixer el premi que l'Ajuntament concedeix als establiments que ofereixen per llur instal·lació la millor nota d'art i de bon gust.

El record de la botiga de la Rambla ja ens preparava per a trobar al carrer de Mallorca la casa central amb el mateix bon gust i riquesa.

En efecte, entrant a la botiga del carrer de Mallorca s'experimenta la impressió d'un gran establiment moderníssim, que és una resurrecció i una ampliació dels estils catalans aplicats a una gran botiga.

Les parets, guardes de falanca catalana, ben clara i ben senzilla, dibuixada per En Llongueras i executada per En Nogué, les fustes lacades i abrillantades amb procediment i estil d'un barroc català modernitzat, les taules sumptuosament instal·lades i tot l'últimatge escollit amb una meticulositat i un refinament que aquella botiga central, més encara que la de la Rambla, constitueix una de les coses que Barcelona pot ensenyar com un motiu d'orgull.

Aquesta casa en tot recorda el seu fundador, el barceloní Esteve Riera, el qual per a produir amb tota pulcritud els articles a què es dedica, no vacil·la, per exemple, a induir un dels seus fills a anar-se'n a Viena i practicar-se en la producció del pa de luxe a què ha donat nom la gran ciutat austríaca, fins a mereixer el document acreditatiu de la seva aptitud, que allí dona difusió el Comitè format per representants autoritzats dels patrons i oficials del gremi d'elaboradors del pa de luxe.

L'amabilitat dels fills del fundador que continuen la indústria amb el mateix nom d'«Esteve Riera», i amb ell han establert la casa central del carrer de Mallorca, ens ha permès visitar l'espaiós edifici.

La planta inferior és un model d'instal·lació per a una fabrica destinada a elaboració del pa de luxe, confiteria i pastisseria. Gran i abundantment il·luminada per la llum natural que baixa de la cielorrobata natural, té el trespol emporanat i les parets revestides de rajola catalana en què resalten els dibuixos artístics que trenquen la monotonia del

blanc, i presideix la imatge de Sant Honorat, el patró dels forners, recordant aquelles capelletes de majòlica que són una nota d'art popular del·losa en les parets d'algun gran casal de la nostra terra.

Allí hi ha, sense gens d'apilota, ment, el dipòsit de les farines que baixen del pis superior ja garbellades i barrejades per cedacs i aparells mecànics, els aparells de pastar i emmotllar els panets, etc., etcètera, o combinat i muntat amb els darrers avenços de la mecànica i la higiene per a poder elaborar 6.000 panets a l'hora.

A un costat hi ha la sala d'alta temperatura per a mantenir la pasta a la temperatura que es desitja, i, a continuació, cinc gran forns, en els quals la calefacció és indirecta i per força central a vapor, que permet una cocció uniforme, amb la seguretat d'obtenir un producte del tot higiènic.

A una altra part de l'edifici hi ha cambres frigorífiques, amb distints departaments, per a la conservació de les diferents primeres matèries delicades.

En altres departaments igualment espaciosos hi ha els obradors de confiteria, pastisseria, bomboneria, etcètera, dels quals un profa com jo no podria parlar sinó encomanant-se a l'acceptació i les lloances que en fan les persones de bon gust que són clients de la casa Esteve Riera, n la seva botiga de la Rambla o en la seva central del carrer de Mallorca.

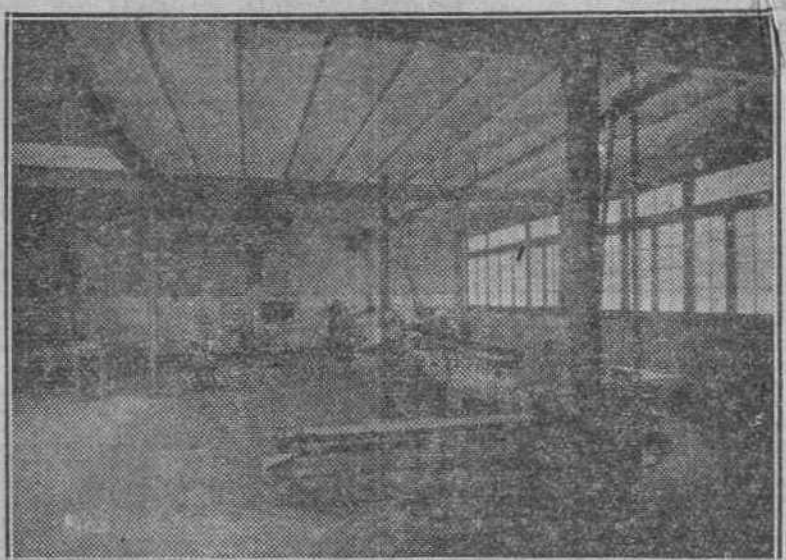
Una de les preocupacions que han presidit les instal·lacions dels diferents departaments d'aquests obradors és l'exquisida higiene que els presideix, no sols en el treball, sinó en totes les circumstàncies, puix la casa compta amb excel·lents sales d'higiene, dutxes, etc., per al servei dels seus obrers.

BOTIGA AL CARRER DE MALLORCA

Admirats i complaguts, hem pujat a la botiga i hem tornat a contemplar la magnífica instal·lació, acompanyant-nos dels senyors Riera amb l'afecte del qui agraeix haver instal·lat en la nostra ciutat un establiment

de luxe que l'honora i la complementa del català que veu els seus artístics retols com una prova de bon gust i un índex del refinament dels articles que allí s'elaboren.

DETALL DELS FORNS

Pelleteria BERTRAN G.^{ANS} - 16, Fontanella, 15

PER ANY NOU I REIS

Col·lecció ampliada, amb nous models d'última creació. Abrics i jaquetes ³/₄ en tota classe de pells.

Esplèndid assortit en Renards i Echarpes : Preus limitats

Pròximament al TEATRE NOVELTATS

FAUST

Primera extraordinària pel·lícula en relleu

Última invenció francesa aplicada al cinematògraf

— Procediment Parolini

Gran èxit a Alemanya, Austria Hongria, Anglaterra, França i altres països

L'actualitat política

El que diu la premsa

RETALLS DELS DIARIS

Davant aquestes circumstàncies excepcionals, que poden ésser decisives per a l'esdevenidor del nostre poble, la premsa de Barcelona, malgrat les limitacions de la premsa catalana, recull, en la forma que pot, els batuts i les inquietuds de l'opinió catalana.

«La Publicitat» parla de les veus que corren i diu:

«Cadascú ha de fer-se càrrec de la transcendència del moment actual. No cal fer cas de les veus que corren. No cal dramatitzar la situació present. Cal prementar que en les actuals circumstàncies els rumors fantàstics no s'han de prendre en consideració espontània. Però al costat d'aquestes veus n'hi ha d'altres que hom pot considerar circumstancialment, malgratament.

Deixeu passar, amics, les veus que corren. No us atureu gaire a escoltar-les. No les repetiu. I així tot s'acabarà. Les veus són fons, però la realitat és la que està amb l'opinió pública que pugui parlar».

«La Vanguardia» publica en blanc l'espai corresponent al seu article de fons, amb aquesta nota: «Este número ha sido revisado por la censura militar».

«El Día Gráfico», parlant de la reunió celebrada a l'Ajuntament, diu: «Segun nuestros informes, en la reunión citada, el concejal señor Girona se ocupó de la situación general política, no sólo en lo que se refiere a recientes medidas de carácter judicial sino a orientaciones y criterios expresados por altos poderes, y sobre estos puntos se debatió largamente, abundando el criterio de que el Ayuntamiento debía limitarse a la función administrativa que es de su incumbencia».

«Las Noticias» inserixen una circumstanciada relació dels fets, en la qual hi ha alguns paràgrafs trets per la censura.

«El Correo Catalán», que ha renunciat a comentar els esdeveniments d'actualitat com a conseqüència de les rigors de la censura, relata els fets sobriament.

«El Diario de Barcelona» recull, sense comentari, els fets esmentats i, en la carta del seu corresponent a Madrid, diu:

«Cualquiera persona que se dedique con cuidado a auscultar la conciencia pública, advierte la existencia en estos instantes de una gran angustia, que conviene calmar cuanto antes, si se quieren evitar derivaciones peligrosas. Hablando con entera sinceridad se presta un señalado servicio a los gobernantes. Vengan pronto resoluciones de gobierno respecto de Africa de mayor efectividad para el Tesoro que el licenciamiento y repatriación de algunas fuerzas. Ocupese el poder público de las comunicaciones ferroviarias y de poner coto a las confabulaciones enredadas para encausar la vida. Sólo dedicando largas vigiliat a estos asuntos, podrá el Directorio conservar a su lado la poderosa corriente de opinión que le ha asistido durante su primera etapa de mando».

«El Diario de Comercio», entre dues tauletes que revelen el pas del llapis venen, diu:

«Sin embargo, el que en Cataluña ha alcanzado mayor reputación, es, lógicamente, el que se refiere a su discutida lealtad para con la patria española. Nosotros queremos que, como siempre, de nuestra pluma broten palabras que fueran para todos un punto de concordia que eleva a la categoría de problema lo que realmente no lo es».

Nuestra región, en su gran mayoría, siente un gran amor por España, pero nuestra región está colocada en uno de los extremos de la Península y su punto de mira para contemplar las necesidades nacionales es materialmente imposible que sea el mismo punto de mira que utiliza el centro para verlas. Esto explica que, generalmente, incluso el catalán que llega a la Corte y en ella vive, en ella se acomoda y a ella se adapta, en ella ve las cosas de la misma manera que las vea cuando estubo en Cataluña. Todo esto es muy humano».

Lo que convendría dilucidar es desde qué sitio de enfoque se ve mejor la España futura. ¿Será más grande una España unitaria — la que se ve desde el centro — que no establezca matices de ningún género para el engrandecimiento de la nación, o habrá de ser más conveniente una España proteiforme, — la que se ve desde los extremos —, donde cada matiz y cada actividad fuese utilizada según sus propias características, tal modo que ni un solo español tuviera que forzar la idiosincrasia de su propio origen local para cooperar a la eficacia progresiva del conjunto?

Estamos convencidos de que si el Gobierno planteara en esta forma el problema, habría de darte resultados maravillosos. Nosotros aquí no hemos de apuntar siquiera cual creemos mejor: nos hemos de limitar única y exclusivamente a observar que hay algo en los pueblos y en las razas, con una vitalidad inagotable, que no podria extinguirse las disciplinas más fuertes ni las anestesias más activas, porque hasta la muerte ha de rendirse a veces ante lo imposible».

«El Diluvio» porta títolada per la censura tota la seva «Crónica diaria» i part de la seva informació, que acaba amb aquestes paraules: «Segun nos fué posible averiguar, la precedente nota refleja con exactitud lo ocurrido en la reunión de maras. En ésta, aseguran que algunos concejales sostuvieron el criterio de que, hallándose Barcelona huérfana de toda representación parlamentaria, por estar disueltas las Cortes, el Ayuntamiento podía y debía recoger el sentir de la ciudad, poco favorable a una política que parece iniciar la nota del Directorio hecha pública ayer y la detención de varios ex-concejales catalanistas. Sin embargo, impudico, tras laboriosa discusión, el criterio de que el Ayuntamiento, y mucho más el actual, ha de preocuparse tan sólo de las cuestiones de carácter administrativo, sin adelantarse a hacer lo que otras Corpora-

ciones más indicadas que él no han hecho».

El mateix diari, parlant de la nova Junta de l'Exposició, diu:

«Examinando el personal nombrado, se ve que se ha prescindido de las normas reconstituyentes que están ahora en voga y, en vez de personal apolítico, sólo administrativo y ciudadano, se ha nombrado personal coleccionista y, según las menciones nombradas, debían estar incomplicados para tales menesteres».

«Mendua tajada tiene U. M. N. I. Sala, Sentmenat, Sert, Ignacio Coll, Plandiura, Riviera, Ramoneda, conde de Santa Maria de Sans, conde de Figols y hasta Martí Ventosa. ¡Un león!».

«Si por lo menos todos los nombrados sirvieran para el caso. Ya que como técnicos y profesionales los nombramientos de Bassegoda, Ramoneda, Bellavall, están justificados, los de Sentmenat, Figols, Martí Ventosa, etc., sólo se justifican por sus uniformes y el deseo de formar una especie de estado mayor a la americana paraguaya i perdones los del Paraguay, para lucir molerías vacías y uniformes estrepitosos».

Esta nueva Junta es, pues, un nuevo fracaso. Es difícil sea justificada ante la ciudad asombrada de tales nombramientos, después del escobarzo a los Municipios y la aureola que en torno de los políticos se ha creado».

Si tales nombres los hubiera escogido para relegarlos al olvido perpetuo, la ciudad imparcial hubiera asistido y hallado justo tal propósito, y, en cambio, les para enmascararlos y regir un enorme presupuesto».

«El Progreso», sota l'epígraf de «S. Paraisismo», diu, entre altres coses:

«El Directorio deca una política para dar satisfacción a los anhelos catalanes, sin quebranto de la indiscutible unidad de España, la que estimamos comprometida por cualquier concesión autonómica de carácter político. De todo puede acusarse al Directorio, menos de que no sea claro. No vamos a juzgar esta política en sí, que tiene como antecedente el famoso decreto sobre el uso del idioma y la exhibición de emblemas. Vamos a hablar del procedimiento que generalmente en los pleitos de los pueblos, como en los de los particulares, es el todo».

«Es conveniente anticipar juicios y determinar calificaciones sobre soluciones posibles. El Directorio tiene la seguridad de que su definición ya a ser aceptada por los continuadores que le sucedan en el Poder? Nada tan expuesto a los mayores quebrantos y desdichas como la diversidad y contradicción de pensamiento en la gobernanza del Estado en materias sobre las que, como en ninguna otra, se impone la unidad y continuidad, es el todo».

Nosotros afirmamos que el problema catalán no es un problema de fuerza. Es un problema de comprensión, en el que tal vez haya que utilizar la fuerza como complemento, nunca como elemento preponderante».

Castilla y Cataluña deben ser España. Combatamos sin tréguas, hasta vencer, el separatismo que nos avergenza, pero no seamos, con una política de incomprensión, los activos colaboradores de esa abominable subversión».

«El diario anarquista i comunista comentan la reunió de l'Assemblea de Granollers».

«Solidaridad Obrera» diu: «Solidaridad Obrera» saluda una vez más a los trabajadores de Cataluña que, en unión de sus delegados representantes en el gran Consejo que hoy tendrá lugar en la ciudad de Granollers».

Mucho esperan de esta Asamblea las clases laboriosas de nuestra región: que todos, absolutamente todos, sepamos hacer honor a la representación que nos es otorgada; que todos, descendiendo del alto plano de la seriedad cuando haya que revisar conductas y discutir actuaciones, ideas y principios».

Los intereses de la clase trabajadora, cuya defensa se nos encomienda en este acto, deben de estar por encima de todos los intereses insanas y todos los personalismos. Las representaciones todas — pero sobre todo las de Barcelona — deben mostrar el más amplio espíritu de comprensión y cordialidad».

Seamos todos dignos en la defensa de nuestras ideas y de la organización que representamos. Es cuando fervientemente desea «Solidaridad Obrera».

«Lucha Obrera», per la seva part, afegeix:

«Lucha Obrera», hija del dolor, de la inquietud y del amor a la causa del proletariado, tiene fe en la asamblea de Granollers. Espera que la reunión de los sindicatos de Cataluña sabrá trazar las normas de una actuación eficaz. Esperamos que la reunión de hoy abrirá para «Lucha Obrera» una nueva fase. Hasta ahora ha sido una labor crítica la que ha llevado a cabo. Ha dejado caer sobre el yunque de la realidad el martillo de un dolor sincero. La fe en que la rectificación se impondrá nos ha movido».

Entreviamos ya el primer triunfo. Los sindicatos van a entrar nuevamente en plena vida. El movimiento obrero continuará su trayectoria».

[Viven los sindicatos. ¡Viva la causa de los trabajadores! ¡Adelante!»]

«El Liberal, La Tribuna i El Noticiero Universal» publicuen també la informació dels esdeveniments del dia, amb les mateixes circumstàncies.

EL QUE DIU EL COMTE DE VALLELLANO

El comte de Vallès, en la intervenció del qual a la darrera Assemblea del Partit Social Popular fou molt interessant i algun dia serà degudament agraïda per Catalunya, ha fet recentment unes declaracions a un redactor de «El Pueblo Vasco», de Sant Sebastià. Heu's aquí els seus paràgrafs més interessants:

«No quiero mantener equívocos. Y no somos colaboracionistas, por respecto a nuestro programa. Pero admitimos un elemental postulado lógico, porque la colaboración, no ha lugar

a declararla, en tanto no nos sea requerida. Y notorio es, que colectivamente no se ha pedido. Más parece oferta, lo que se está haciendo. Y en materia de adelantos políticos, parece elemental deber guardar un pudoroso recato».

«El Correo Catalán», de procedencia más afectada al señor Pradera que a nosotros, se extraña que sean los mauristas los colaboracionistas y que en cambio se hayan apresurado — son palabras del diario carlista barcelonés — los tradicionalistas a ofrecer se al Directorio».

He dicho que por fidelidad al programa de partido no éramos colaboracionistas. El P. S. P. es claramente regionalista. Y no para formar, como ahora es uso, un regionalismo nuevo, sino defendiéndose frente a realidades vivas como la de Cataluña y Vasconia. Admitimos la cooficialidad del idioma, con el castellano, admitimos el derecho, y las instituciones regionales, y el autogobierno de las regiones».

«Que colaboración podíamos prestar a un Gobierno que niega hoy ese amplio modo de ver política?»

El partido es fuertemente, acudidamente socialista. Tampoco los vientos van por ahí. Del reconocimiento de la personalidad de los sindicatos a una serie de reformas que ha de menester y sufrir el régimen capitalista actual».

Y además, enemigo de las clases, en el sentido de privilegio y poder. Abogamos por múltiples reformas, que no se instaurarán ni sería lógico pedirlo a un Gobierno militar. Pero, es nuestro pensamiento».

«Ejemplo de alguna de ellas? La abolición de la ley de Jurisdicciones. ¿Cree usted que con sinceridad se puede ser colaboracionista en la obra del Directorio, llevando ese pensamiento escrito en el programa?»

De otros criterios sociales, también podía hablarse mucho. Los que nos vamos, estamos en materia sindical, con el P. G. y quienes dentro de la sociología católica creen, que es posible llegar a los mayores avances. Y en este respecto no sólo somos mauristas los desidentes, sino católicos sociales de gran talla, como ha reconocido recientemente «El Debate».

En suma, la obra de colaboración, en la que desamos aciertos a los que a la postre, quedan en el Popular, ha de ser de circunstancias. El pensamiento del P. S. P. y su programa, quedarán inéditos, en este período de Gobierno. Colaborar, mediante propagandas, ya lo hicimos, porque incluso la crítica es colaboración. A lo que rehusamos es a una oferta personal, no política, que nunca sería posible bajo tutela y para dejar al margen nuestro idealismo».

L'HOMENATGE AL DIRECTORI

Traduïm la següent nota, remesa a la premsa

«Homenatge popular de Barcelona al Directorio: A l'objecte de procedir a la reorganització de la comissió, se subscrita per alguns dies la recepció d'adhesions, inscripcions, etc.»

PROCESSAMENTS A GRANOLLERS

Ha estat dictat acte de processament contra els veïns de Granollers senyors Marcel·l Roquet, Viçens Vaga i Francesc Soler, que en les eleccions darreres exerciren els càrrecs de presidents de secció.

UNES PARAULES DE LLOYD GEORGE

En un dels articles publicats darrerament per Mr. Lloyd George hi ha els següents paràgrafs:

«Durant la meua peregrinació per les terres americanes ha fet un descobriment que m'ha satisfet molt: la institució d'un Estat lliure a Irlanda ha fet canviar completament la disposició dels irlandesos respecte a la Gran Bretanya. En tots els Estats i ciutats visitades per mi, vaig rebre rebre per notables líders irlandesos amb una cordialitat que m'engrandí el cor. En algunes localitats vaig rebre comunicacions de fills d'Irlanda donant-me les merces per la part que vaig tenir en la concessió de la llibertat dels seus a la lla tan tancadament estimada per ells. Tres anys enrera, cap irlandès s'hauria unit a les manifestacions de benivolentia d'un ministre o examinari britànic. Tal ha estat el canvi operat en poc temps per aquella concessió. Ella ha salvat l'única obstacul insuperable del camí dels governants que destigen la cooperació entre l'imperi britànic i els Estats Units d'Amèrica. Mentre l'obstacle subsistia, cap partit polític americà s'hauria aventurat a establir relacions declarades amistat amb la Gran Bretanya».

EL GENERAL NOUVELLS A MADRID

En l'express d'ahir al vespre va marxar a Madrid el secretari del Directorio general Nouvelles.

Acudiren a acomodar-lo les autoritats. Amb ell marxà la seva família.

EL GENERAL BARRERA

Segons manifestà ahir vespre el general Lloreda el capità general senyor Barrera arribarà a Barcelona el dia 3 al matí.

EL GENERAL LLORED A VISITA EL PRESIDENT DE LA MANCOMUNITAT

Ahí al migdia el general Lloreda tornà al senyor Estapé la visita que li féu amb motiu d'haver-se encarregat internament de la presidència de la Mancomunitat.

Segons manifestà el general Lloreda, tots dos sostingueren una llarga conversa en la qual el senyor Estapé li exposà el criteri polític de la majoria de la Mancomunitat favorable a una solució de concòrdia.

UN PREC

Als ex-regidors de Barcelona i Junta Directiva del C. A. de D. del C. i de la I., que sofrien presó en aquesta ciutat, tot agnalt les atencions i l'interès mostrat per ells, pregunten a tots els amics que, atenent-se a les necessitats i exigències del règim de presó, s'abstinguin d'anar-los a visitar, deixant a les famílies el benefici de poder comunicar amb ells detinguts, per la qual cosa troben sempre més facilitats reduït el

nombre de visitants, prestant així un servei als familiars dels detinguts i a els mateixos.

ELS EX-REGIDORS DE GIRONA PROCESSATS, REINGRESSEN A LA PRESÓ

Abans d'ahir a les tres de la tarda, reingressaren a la presó d'aquesta ciutat l'ex-alcalde En Francesc Coll i Tubau i els ex-regidors senyors Darius Rahola, Joaquim Tordera, Joaquim de Camps i Arboix, Albert de Quintana i Serra, Rafael Masó i Valenti, Ramon de Liobet i de Pustura, Josep Calvet i Ramon Varber, restant per tant sense efecte la llibertat provisional, decretada en mèrit del procés que els instrueix l'autoritat militar, per haver aprovat, amb modificacions importants, la proposició del Centre A. de Dependents del C. i de la I. d'aquesta capital.

Tots els detinguts han estat molt visitats.

ALTRES EMPRESONAMENTS

Han ingressat a la presó de Girona ex-regidors dels Ajuntaments de Palamós, La Pera, Anglès, Amer i altres diferents poblacions, per la proposició del Centre A. de Dependents de Barcelona.

ELS SANITARIS MADRILENYS

Proseguint l'actació iniciada a Madrid per un grup d'homes doctes, interessats en la consecució d'una millora de les condicions higiènico-socials de la vida a Espanya, el doctor Navarro Fernández (un dels principals autors i promulgadors d'aquesta actació) ha aconseguit organitzar a Barcelona, un acte de propaganda i divulgació de la finalitat de tal campanya.

En mèrits de gestions de tal doctor, tindrà lloc, avui a les deu del matí en punt, i al Teatre Goya, el primer míting de la seua projectada. L'acte es desenvoluparà sota la presidència del capítol general i entre altres persones i del doctor Navarro Fernández, de Madrid, pendran part els senyors següents:

Don Santiago Valentí i Camp, doctor Vila Nadal, doctor Salvat, doctor Rodríguez Ruiz, donya Graciola O'Neill, don Ramon S. Rocamora, donya Enriqueta Pardo, doctor don Agustí Muria Valeri, donya Regina Lamo, donya Encarnació Tuca, i doctor D. A. R. Lloris.

A TARRAGONA ES DETINGUT UN ALTRE EX-REGIDOR

Ahí va presentar-se l'ex-regidor N. Andreu Roca, un dels veïns de la proposició del Centre A. de Dependents del C. i de la I.

Aquest senyor, de filiació radical, en ésser detingut els seus companys federals i catalanistes, es trobava absent de Tarragona.

Fou portat al castell de Pilat, juntament amb altres ex-regidors empresonats.

EN CAMBIO VISITA ELS EMPRESONATS

Ahí el matí, En Francesc de A. Cambó estigué a la Presó Model visitant els ex-regidors i socis del Centre de Dependents del Comerç i de la Indústria, presos diversos i disabats.

La tragèdia del «Dixmude»

EL DIRIGIBLE DEVA CREMAR-SE

Roma, 30. (Rebut amb retard). — Segons les últimes notícies arribades de Sciàcia, sembla que ja no hi ha dubte que el dirigible «Dixmude» ha desaparegut a causa d'un incendi.

Han arribat a Sciàcia tres trofeus francesos, essent-lo imposibles comunicar amb terra, per estar el mar molt revolt. — Havas.

CONDOL DE L'AGREGAT NAVAL D'ESpanya

Paris, 30. (Amb retard). — L'agregat naval d'Espanya, ha comunicat al ministre de Marins de França, senyor Raiberti, el seu condol per la mort del comandant del «Dixmude».

A CAUSA DEL TEMPORAL ES SUSPENLEN LES REQUERQUES

Paris, 31. — A conseqüència del violent temporal que regna en el Mediterrani, han estat suspeses totes les requerques que portaven a cap els vaixells de l'esquadra francesa per a descobrir el lloc on es troben els tripulants del «Dixmude». — Havas.

MANIFESTACIONS DE DOL A SCIACIA

Paris, 31. — Telegrafen de Sciàcia, que tota la població està de dol per la trágica mort del comandant del «Dixmude», havent cobert de flors i palmes la capella ardent. — Havas.

MANIFESTACIONS D'UNES PESCADORS

Tunis, 30. — Uns pescadors de Sciàcia, han manifestat que, en retirar-se del lloc on fou trobat el comandant del dirigible «Dixmude», rebren una forta olor de gasolina.

Afegiren que els habitants de Sciàcia veïnen, durant la nit del 22 al 23, de l'actual, resplandors, segons sembla, produïts per coets, que procedien d'un lloc situat al Sud del Cap de Sant Marcos.

Uns altres pescadors, de la mateixa ciutat, han declarat que el dia 27, del corant, trobaren fils metàl·lics i trossos de flexibles pertanyents, segons sembla, a cables receptors dels emplicants en la telegrafia sense fils. — Havas.

ARRIBADA DEL CADÀVER DEL CAPITÀ A PALERMO

Palerm, 31. — Ha arribat a aquesta ciutat, el cadàver del comandant del dirigible «Dixmude», essent rebut amb solennitat, i dipositat en una capella ardent, on el vetlen carrabiners i mariners. — Havas.

L'ALMIRALL FATOU

Marsella, 31. — L'almirall Fatou, ha visitat el Centre Pierefren on dirigí una vibrant allocució a tot el personal. Després visità l'Alcaldia, fent manifestacions de condol per a les famílies dels tripulants del «Dixmude». — Havas.

EL CONDOL DEL REICH

Paris, 31. — El senyor Hoesch ha presentat els seus testimonis de condol, en nom del Reich, per la pèrdua del «Dixmude». — Havas.

TROBALLA DE RESTES

Roma, 31. — Li telegrafen a «La Tribuna», des de Sciàcia, que al llarg de la costa han estat trobats a aquella localitat, restes semi-cremades, que se suposa podrien pertanyer al «Dixmude».

Les dites restes han estat lliurades a persones especialistes, per tal que les reconeguin. — Havas.

Notícies de l'Estranger

Butlletí internacional

31 de desembre de 1923

LA SITUACIÓ D'EUROPA

Quan, temps a venir, els historiadors vulguin esbrinar les causes de la caòtica situació europea, a les darreries de l'any 1923, roman-dran una bella estona indecisos i perplexos. Fins ara, a totes les guerres, la signatura de l'armistici determinava la cessació efectiva de les hostilitats, i el Tractat de Pau assenyalava la represa de les relacions amistoses. Els historiadors, una mica desorientats, cercaran endebades una explicació satisfactòria del fet que constataran i estudiaran.

Aleshores, potser, algú voldrà exhaurir tots els elements d'informació i revisarà amb cura les col·leccions de diaris dels països ex-belligerants. I en trobar, com a exemple, que el 31 de desembre de 1923, més de cinc anys després de la signatura de l'armistici, *Le Temps*, de París, publicava encara una secció diària sota l'epígraf revelador de *Le régime de la paix*, comprendrà tot seguit la tragèdia colpadora de la situació.

Per primera vegada en la història del món, la signatura de l'armistici no ha determinat una cessació efectiva de les hostilitats. Més de quatre anys després de signat l'armistici, els exèrcits de França i Bèlgica envaïen i ocupaven la conca del Ruhr. I aquesta ocupació originava fatalment topades i episodis que motivaven nous vessaments de sang. Més de quatre anys després de la signatura del Tractat de Versalles, la pau era encara una cosa aleatòria que calia reglar.

Heu's aquí, doncs, la veritable explicació de la crisi europea actual. Contra la tesi britànica, sostinguda enèrgicament, àdhuc asprament, per Lloyd George, que la signatura de la pau significa la represa de les relacions amistoses entre els països ex-belligerants, ha sigut oposada la hipòtesi francesa, inspirada de tots els actes de M. Poincaré, de perpetuar, en un estat oficial de pau, un estat moral de guerra. Cal reconèixer, i reconèixer noblement, àmpliament, totes les causes que expliquen, i àdhuc justifiquen, l'actitud de M. Poincaré i els alts motius patriòtics que inspiren la seva conducta. Però aquesta explicació, no altera la realitat dels fets polítics i econòmics que determinen la crisi present.

L'any 1923 serà en la història d'Europa, l'any de l'ocupació de la conca del Ruhr. Aquest fet, esdevingut pel gener, omple amb la seva transcendència tot l'any. Ha influït, indirectament o directa, en tots els esdeveniments de la política internacional europea d'enguany, des de la tornada dels turcs a Constantinoble al resultat de les darreres eleccions britàniques...

Acaba l'any amb la trama de les noves proposicions alemanyes al govern de París. I diuen les informacions telegràfiques i les referències periodístiques que el Dr Marx demana, en realitat, que tornin les coses a l'estat que tenien abans de l'ocupació de la conca del Ruhr. És natural que França s'hi resisteixi. Però qualsevol represa efectiva de les negociacions exigeix tornar, si no materialment, moralment almenys, al dia anterior de l'ocupació.

França necessita garantir la seva seguretat ulterior i cobrar les justes reparacions que li són degudes. Però necessita també endegar definitivament les seves finances i esvair el pesombre d'una nova guerra. D'ençà que fou dissolt el darrer Parlament Britànic, M. Poincaré ha reduït considerablement la seva intransigència. I la nova davallada del franc ha induït totes les penses previsoras a realitzar una acurada revisió de la crisi actual...

JOAQUIM PELLICENA I CAMACHO

Del procés Vorowski

EL COMPLICE DE CONRADI MARXA A FRANÇA

Ginebra, 31. — El súbdit rus Polunin, complice de Conradi en l'assassinat de Vorowski, i absolut pel tribunal, marxà divendres passat a França. — Havas.

Viatge de Venizelos

HA SORTIT DE MARSELLA CAP A GRECIA

Marsella, 31. — El senyor Venizelos ha marxat amb rumb a Atenes, a bord d'un vapor grec. — Havas.

A Tripolitania

ELS ITALIANS ACONSEGEIXEN TRES VICTORIES SOBRE LES TRIBUS REBELS

Roma, 30. — Les tropes italianes de Trípoli, han aconseguit tres victòries d'importància sobre les tribus rebels de la regió situada entre Misurata i Nalut.

L'ennemic, completament derrotat, fugí a la desbandada, deixant abandonats nombrosos cadàvers i gran quantitat de material de guerra. — Havas.

La guerra civil a Mèxic

LA GUARNICIÓ DE TUSSON S'HA PASSAT ALS REBELS

Londres, 31. — Segons un telegrama rebut de Veracruz per l'Agència Reuters, la guarnició de Tussón s'ha adherit al moviment revolucionari. — Havas.

ELS ESTATS UNITS VENDRAN MATERIAL DE GUERRA AL GENERAL OBREGON

Londres, 31. — Telegrafen de Washington a l'Agència Reuters, que el Govern americà ha consentit a vendre al president de Mèxic, general Obregon, material de guerra. — Havas.

Política balcànica

SORPRESA I MALESTAR A BELGRAD PER LES DECLARACIONS DEL PRIMER MINISTRE BULGAR

Belgrad, 31. — Ha causat sorpresa i malestar en aquesta població, el discurs pronunciat pel senyor Zankoff a la Sorbana, el qual tendia a remoure novament la qüestió de Macedònia i reclamava el dret de Bulgària, a posseir un exèrcit permanent.

**Grans magatzems de panyeria i novetats
per a senyores, senyors i nens**

Vendes exclusivament al detall / / / / / / / / Preu fix

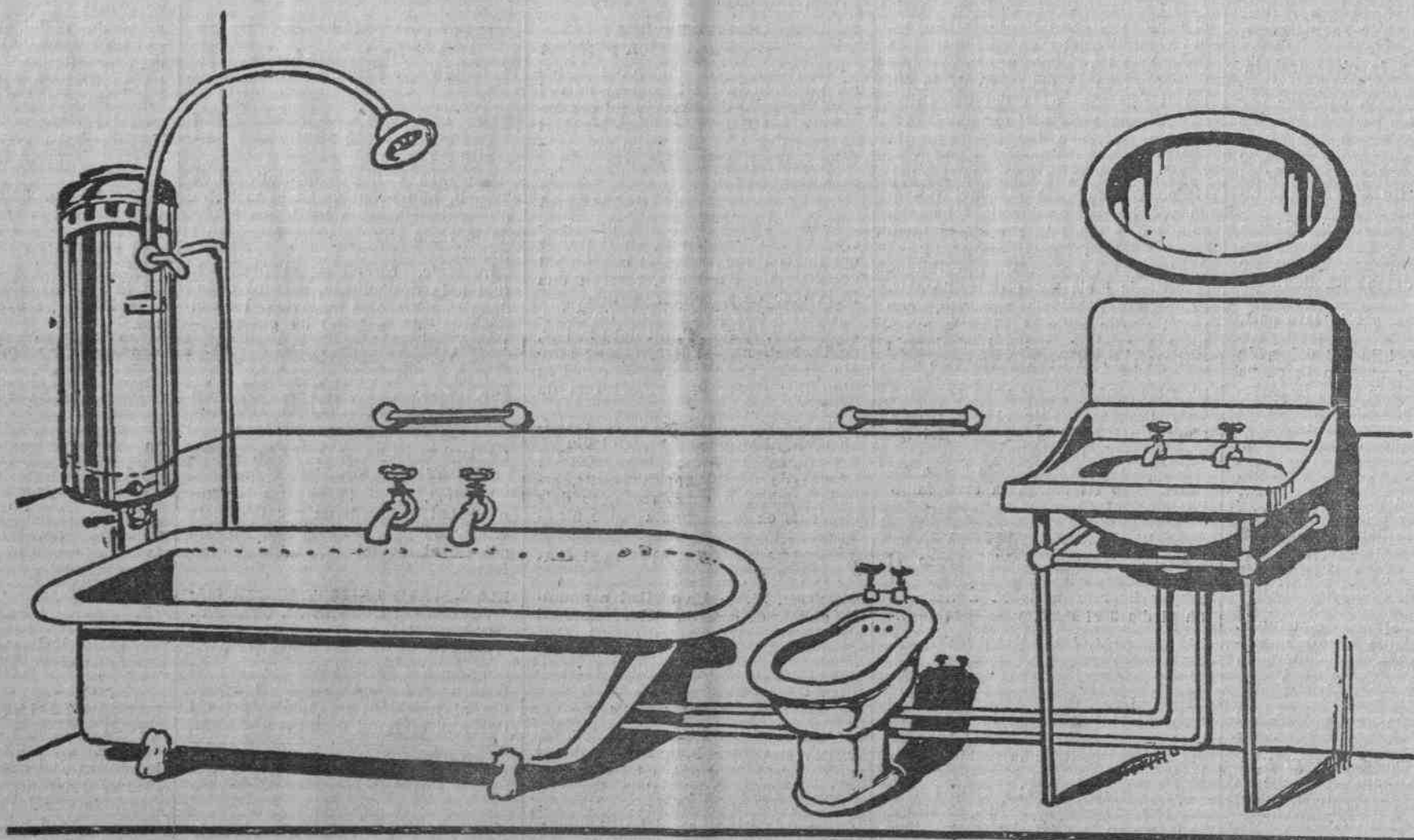
La Tèxtil Catalana

(Nom registrat)

Els nostres panyos són elegants per la
seva novetat de classes garantides del
millor resultat i de veritable economia

Plaça de l'Àngel, 1 * Tapineria, 2 * Via Layetana, 25 * Ronda Sant Pere, 8

LA VABOS :: BANYERES
WATER-CLOSETS :: BIDETS
ESCALFADORS DE BANY

JAUME SAURET
7 - PELAYO - 7 :: Barcelona

NOTÍCIES DE LA PENÍNSULA

(Conferències i telefonemes de LA VEU DE CATALUNYA)

Sobre l'Estatut de Tànger

OPINIO DEL SR. BESTERO

Madrid, 31. — «La Acció» publica les següents manifestacions del senyor Besterio sobre l'Estatut de Tànger.

«El plet dels que reivindicaven Tànger per a Espanya, estava completament perdut. Estava perdut per moltes causes, entre elles, perquè França, en la seva part al Sòlid, i així havia d'ésser un argument de força. A més, perquè durant la guerra se seguí una política dolenta i mancada de visió.

L'Estatut de Tànger estava per a signar-se l'any 1914, i Espanya, és a dir, els governs espanyols, pensant en la possibilitat de que triomfés el Kaiser, ajornaren la ratificació del tractat amb l'esperança absurda de que el triomf d'Alemanya donaria a Espanya drets incontestables sobre el Marroc. I per altra part, el resultat del protectorat a la zona espanyola ha tingut tals fracassos, que no enforteix cap posició per a reivindicar els seus drets.

Des del punt de vista del meu partit, jo no tinc cap motiu per a dolre'm d'aquests fracassos: del que em dol és de que hi hagi hagut a Espanya sectors d'opinió i governs que hagin defensat el punt de vista de Tànger espanyol, donant la sensació d'una manca de cohesió absolut dels problemes internacionals i d'insensibilitat per a plantejar aquests problemes en altres terrenys que els que s'acostumen a una sèrie ininterrompuda de derrotes.

Pel demés, el pitjor que hi hagués pogut ocórrer a Espanya, és que per qualsevol causa inoportuna haguessin triomfat els mitjans dels que reivindicaven Tànger, ja que aquest domini ho han considerat els anglesos com massa pesat per a ells i és evident que a Espanya li ho seria molt més.

Els efectes d'aquesta empresa han de donar la mesura del resultat que s'obté en el total problema marroquí.

«Es veu clar que Tànger està enclavada en la nostra zona i que acomiadant Espanya de Tànger s'ha d'acomiar de tot ensomni de dominació a la zona del Marroc, encara que aquest ideal estigui cobert amb la denominació de protectorat espanyol. Seria de desitjar que abans que ens rendís la força dels fets, tinguéssim la previsió necessària per a acomiadar-nos de tota vana il·lusió de domini, és a dir, que l'esdevingut és un reforç més de la tesi purament abandonista sostinguda pel partit socialista i que es ven ben clar que avui el mateix que en la Conferència d'Algèria i que en 1904 el que interessa a Espanya és que estigui garantida per acords internacionals la lliure navegació per l'Estret i el règim de porta oberta amb l'Imperi, condició que tant més fàcilment aconseguirà obtenir Espanya quant més s'aparti de tota política marítima.

El bonic és que el protectorat sobre el Marroc s'ha inventat i sostingut per a fomentar l'èxercit a Espanya i que és una dictadura militar per una d'aquestes tan freqüents gaxardes de la història la qual ha de començar la liquidació d'aquest dolent negoci.

EL QUE DIU «LA EPOCA»

Madrid, 31. — «La Epoca» dedica el seu article de fons a tractar dels tres problemes que al·ludia la nota últimament facilitada pel Directori militar.

Sobre el problema de Tànger, diu que hem perdut aquesta població. «França ha manejat hàbilment la fició de la sobirania del Sòlid, i allí queda Tànger encastat en nostra zona.

Els il·lusions que cruen és la política exterior dels pobles un teixit de simpaties i no un tripijoc d'interessos, tot ho esperaven de l'amistat anglesa.

La realitat ha estat que la Gran Bretanya esdevé la neutralitat, la llibertat del comerç i la llibertat de cultius a Tànger, i, salvant això, li ha semblat molt bé trobar un terreny a propòsit per a la intel·ligència amb França.

I heu aquí com, nosaltres, neutrals de la gran guerra, hem vingut a pagar quicòm dels disgustos franco-anglesos en les reparacions.

Aquesta celèritat, que ha de dir-se sense eufemismes; però hem de fer-nos càrrec d'això fins el final i ens sembla que li donen l'espallita els

qui entenen pràctic que el Directori negui la seva firma al conveni.

Allà ell amb la seva responsabilitat, ja que no coneixem les negociacions, però nosaltres creiem, després del passat, que hi ha dues coses a fer: que no són ni el que feu Bonall, a Granada, ni el que feu don Qui-xot amb el molins de vent.

OPINIO DEL SR. ALCALA ZAMORA

Madrid, 31. — El senyor Alcalá Zamora ha dit el següent respecte l'Estatut de Tànger:

«Les manifestacions que tinc fetes públicament, inclosos en mitjans pre-Tànger, porten implícit el meu criteri desfavorable a la injusta situació que es crea.

No censuro als negociadors directes, el zel i patriotisme dels quals ens consten; però crec que se'ls enviava a una negociació fatalment preparada, i hauria estat millor que la vacil·lació actual per a la ratificació, la ruptura eband d'arribar a la signatura.

Tànger, en les condicions en que es trobava i ara es consoliden i s'agraven, constitueix un enorme obstacle per a la nostra permanència al Marroc.

El tractat allunya una de les diverses incògnites d'un sistema que no vaig aconseguir veure clar per la diplomàcia i el qual subordinava jo al criteri definitiu, sobre la nostra acció a l'Àfrica, segur que s'haurien dominat finalment i amb aventures resistències i dificultats si tan sols en trobàvem davant de la rebel·lió indígena però comptant per altre costat amb les degudes i necessàries assistències.

Espanya, i al·lò més que Espanya, han de meditar que en perdre's els nostres drets sobre Tànger, el perill i la preocupació s'estenen sobre tot el territori del nostre protectorat.

La inquietud patriòtica s'acostenta pensant que si l'oposició sistemàtica de fora ens portessin a decidir, davant la injustícia i la magnitud dels obstacles, l'abandó, amb això no hauríem recobrat la tranquil·litat, encara que si disminuïm l'èxercit, si no traslladat al propi terreny, i per això més estret, l'emparedament d'Espanya.

Robatori a una ambulància de Correus

UN MILIO?

Madrid, 31. — Els ambulants de correus de servei en el tren correu d'Alcalá que ha arribat aquest matí a Madrid han denunciat, a parer arribats a la Cort, als seus superiors, un robatori comès en l'estació d'ambulància, que encara que present sigui de gran importància, fins ara s'ignora la quantitat del mateix.

El fet és el següent. En arribar aquest matí l'esmentat tren correu a l'estació de València, l'administrador de l'ambulància del mateix, Josep Soto, manifesta als seus companys senyors Rubio i Sánchez que marxava un moment a saludar a un viatger conegut que anava en un cotxe de primera, encarregant-los mentres tant que tinguessin cura del seu cotxe.

Així ho feren els senyors Rubio i Sánchez; i quina no seria llur sorpresa en veure que el tren arribava a Madrid i Josep Soto no tornava de la visita que havia dit anava a fer.

En vista d'això un dels ambulants recorregué tot el tren, cercant l'administrador, el qual no fou trobat malgrat les recerques que realitzà.

Sospitant aleshores que la desaparició havia estat intencionada i tement fos motivada per una acció delictiva, i procedí al registre de la caixa que condueix els valors, trobant en ella en comptes dels plecs de valors l'acarat, gran quantitat de perles, atres fruites i diaris pulcrament doblats.

Decobert el robatori i posat en coneixement de les autoritats, la policia ha començat a practicar actives recerques per aconseguir detenir a Josep Soto.

Encara que es desconeixia en principi la quantitat de valors que portava, tota la seva custòdia l'administrador es creu fundat que el robatori puja a un milió de pessetes.

Aquest número de LA VEU DE CATALUNYA ha sigut passat per la censura militar

La tasca del Directori

EL PREU DEL BLAT

Madrid, 31. — A la Presidència han facilitat a les sis de la tarda la següent nota:

«L'excessiva baixa del preu del blat, fins arribar a títims que no remunera les despeses de producció, ni tan sols en el cas d'abundant collita, com per fortuna l'ha haguda aquest any en gran part del país, preocupa seriósament al govern i a part de les mesures que ha pres, imposant el consum del blat nacional a l'exèrcit d'Àfrica i donant ordres a les Duanes perquè per cap concepte entrin cereals ni llurs farines, ha encarregat a persones intel·ligents en la matèria un estudi dels termes de producció i consum, a fi de poder-se fixar el problema en el seu origen i desenvolupament.

Com a resultat de les dades reunides, es pot anticipar que la producció de l'any agrícola 1922-23, que ha estat d'uns 39 milions de quintars mètrics, superen en sis a la de l'any anterior, excloent pròximament, en dotze milions a les necessitats del consum, que es pot graduar en uns 24 milions de quintars, atribuïnt, com sembla ésser el més aproximat a l'exactitud, un consum de 110 quilos anuals per habitant.

L'única solució del problema estaria en l'exportació, però el preu mig de producció, amb ésser baix amb relació a les despeses originàries, no arriba a permetre la competència amb els blats estrangers.

Es potser que les excessives rotacions, els millors procediments de cultiu i l'empleu d'adobs, han determinat una més gran extensió dels cultius i una més gran producció per unitat, sense que ni les rendes, ni els jornals ni els tributs hagin permès arribar a un tipus de producció de competència mundial.

Això dona al problema veritable gravetat i ha de servir de fonament a les Cambres Agrícoles, que segurament ho conseren en tots els seus termes per a orientar als seus associats en el que respecta a la proporció en que han de dedicar-se als diversos cultius.

Es de notar que ja la collita de l'any anterior havia deixat un important remanent sense consum, quan fou emmagatzemada la del present, veient això a agreujar el problema, respecte al qual la intervenció del govern ha de ser limitada per força a imposar el més gran consum i a impedir per tots els mitjans l'entrada dels blats estrangers i de cereals i llurs farines que hi facin la competència.

No està justificat imputar a la baixa perseguida i aconseguida en part en els preus del blat per les autoritats municipals i governatives, aquesta depreciació dels blats, ja que venenent el pa per terme mig a Espanya a 50 cèntims el quilò, hi ha marge perquè els blats no haguessin baixat de 45 pessetes l'hectòlitre, preu que ja es pot considerar remunerador en els anys de bona collita.

Com a dada de conjunt hem de consignar que si bé el preu mig dels mesos que han transcorregut de l'any agrícola és el de 41 pessetes, aplicat aquest a la meitat de la collita de més de 800 milions de valor, mentre que la meitat de la collita de l'any passat venuda al preu mig de pessetes 42,30, puja solament un valor total de 723 milions. Com en el segon semestre agrícola els preus solen millorar, és d'esperar que durant aquest els pàgesos obtindran alguna compensació.

El problema, doncs, quedarà reduït, a dos termes: o producció bàrta fins arribar a preu de possible competència amb l'estranger, per a poder exportar, o limitar-la en forma que no excedirà de les necessitats del país, puix segurament cap govern ha de consentir que mentre hi hagi blat nacional disponible es faci adquisicions a fora.

El govern està disposat a estimular tant cultius com puguin sustenir parcialment i en una mesura prudent al del blat amb l'objecte d'afavorir la resolució de problema tan interessant per a l'economia nacional.

L'ACTUACIO DEL SUPREM DE GUERRA

Madrid, 31. — A la Presidència han facilitat aquest matí la següent nota:

«Algun diari estranger ha fet circular un telegrama relatiu a la pressió que les juntes militars exercien ac-

bre el Directori perquè intervingui en l'actuació del Consell Suprem de Guerra i Marina; i és més lamentable que a aquest rumor, acollit per un diari de Navarra, s'omès per aquesta causa el procediment sumaríssim, se li doni oïdes en tertúlies de les que no ometen mitjans de suposar i cercar dificultats al Govern.

En primer terme correspon a aquest declarar que no existeix la més petita ombra de juntes militars: ni les permetria, ni l'exèrcit les vol, puix tot l'exèrcit, amb el país, està unit en una sola acció d'ordre i justícia que el Directori procurarà satisfer, si bé en ocasions la ignorància dels esforços que per a això es fan i dels mitjans que s'empren inquietin a alguns impacients.

En segon lloc, ha d'exposar el Govern que, disposada la seva absoluta confiança en l'acció del Consell Suprem de Guerra i Marina, rebutja tot supòsit d'apassionament i altre estímul que el de fer justícia en els digníssims generals que l'intergren, els quals, al seu degut temps, faran les causes que es correspongui veure, sense que els seus verídics puguin ésser perjudicats per rumors més o menys veritat que ja s'hagin posat en circulació sobre petició de penes.

Es natural, per altra part, que en aquest assumpte els mitjans, com els altres ciutadans, facin prívadament comentaris amb l'interès que han de sentir per la sort de caps i companys, de notoria anomenada, adquirida en llarga carrera d'intensa acció professional; però això no és censurable dins dels límits de prudència amb que es veu fent, sense que el Directori cregui que pugui o degui condemnar el silenci de l'ànima nacional en les seves manifestacions privades.

Es prematur, doncs, resoldre ara cap dificultat de Govern, encara que aquest no es troba lliure de la preocupació que la vista dels processos pendents ha de produir en tots els qui de bona fe i sense passió ni benevolença segueixen la vida nacional en les derivacions d'un dels seus més difícils i dolorosos casos: però confia el Directori, el qual mai ha cregut fàcil l'art de governar, màxim avui, que no hi ha poble que no estigui alçat de gravíssima dificultat, que procedint serenament i inspirant-se en el principi de moral i de justícia, obtindrà de l'opinió pública l'ajut necessari per a resoldre tots els problemes pendents, esperant també que l'any que ara comença el qual desitja veure per a tots els espanyols, sigui de prosperitat i de progrés per a la Patria, la qual, guardada de gran part dels mals que l'abaten i afeblen podria recobrar l'essència sana de la seva constitució fonamental, purgada dels vells i feblesos que l'havien desfigurada i corrompuda.

LA REUNIO DEL DIRECTORI

Madrid, 31. — El Directori ha estat reunit dues hores, assistint-hi el sotsecretaari de Guerra.

Han estat despatxats diversos expedients d'ascensos per mèrits de guerra i de concessió de medalles de sofriment per la patria.

S'ha tractat de la reorganització ferroviària, tractant d'algunes de les bases, efectuant-se algunes observacions, les quals hauran d'ésser sotmeses a estudi més detallat.

VISITES AL PRESIDENT

Madrid, 31. — Aquesta nit han visitat el president del Directori el director i el sotsecretaari de Sanitat, doctors Murillo i Garcia Duran, per a demanar que als funcionaris de la inspecció de sanitat se'ls atorguin drets passius i d'ordenat, a l'igual que a les altres classes de l'Estat.

AGRESSIO

Madrid, 31. — Al carrer de Francisco Ce treballaven Pere Galindo Molina i Guillem Maestre Gracia aquest darrer delegat de la Casa del Poble.

Sembla ésser que Maestre informava en contra de la concessió d'una indemnització a Pere.

Aquest es disputà amb el delegat i li donà una punyalada greu al costat.

L'agressor ha fugit.

AL PALAU

Madrid, 31. — Aquesta tarda es cantà a la capella del Palau un solemne Te Deum.

El patriarca de les Índies pronuncià una sentida plàtica.

La família reial assistí a la cerimònia religiosa.

REIS = REIS

Gran assortit de joguines de totes classes a preus excepcionals.

Cristalleria M. Esteva

Rambla de Catalunya, núm. 95

La més ben assortida i la que ven a més baix preu de l'Eixample.

Sol·liciten també que es doti degudament en el pròxim pressupost, de capítols que afecten a la sanitat.

El general Primo de Rivera ha promès atendre les peticions dels seus visitants.

Una representació de la Cambra de Comerç de Canàries ha visitat el president del Directori per a felicitar-lo per la disposició declarant en suspens la percepció dels drets obvençionals de Duanes i reclamar noves bases per a la tribuació industrial a Les Palmes.

ELS NOMS DE PLACES I CARRERS

Madrid, 31. — El general Martínez Anido, sotsecretaari de Governació, ha dirigit una circular a tots els delegats governatius de recent nomenament, prohibint que els ajuntaments autoritzin el canvi de noms de carrers i places de les poblacions.

FELICITACIONS

Madrid, 31. — Entre els periodistes que han informat a la Presidència s'han canviat aquest matí afectuoses i els generals vocals del Directori felicitacions de Cap d'Any.

DESPATX AMB EL REI

Madrid, 31. — El president del Directori ha despatxat aquest matí amb el Rei de les deu a les dotze.

PRESA DE POSSESSIO

Madrid, 31. — El nou sotsecretaari de Foment, general Vives, ha pres possessió aquest matí del càrrec, i després ha anat a complimentar els generals vocals del Directori militar.

INVITACIO

Madrid, 31. — El general Primo de Rivera ha reiterat als periodistes la invitació per a beure una copa de xampanya demà, dia d'Any Nou.

Notes de Madrid

DE BORSA

Madrid, 31. — Segueix la Borsa acusat negoci reduït.

El Deute regulador està ofert, baixant en la majoria de les sèries de 5 a 25 cèntims. La partida roman a 7130.

El Banc d'Espanya cedeix un enter i queda a 569. Les altres accions que es cotitzen no varien.

Les accions internes, les Ferroviàries es presenten fermes, pujant els Alcantarà 7 enters i mig, i els Nords 7.

El franc guanyen un quart, a 3975; les lliures 6 cèntims, a 332, i els dolars 2 i mig, a 7725.

CONSELL DE GUERRA

Madrid, 31. — Aquest matí s'ha celebrat a presons militars el consell de guerra per a veure i fallar la causa que pel suposat delictiu d'insult de paraula a un sentinella es segueix contra el palàs Faust Pareja.

Llegit l'apuntament, pel jutge instructor i practicat les proves davant del consell, s'ha retirat aquest a deliberar, sense que fins ara es conegui la sentència.

UNA CONFERENCIA

Madrid, 31. — El cirurgià argentí, professor Fínochietto, encara que en viatge a Europa ha donat notables conferències, la darrera a París, honrada la tribuna de la Reial Acadèmia Nacional de Medicina, el divendres vinent, per a desenvolupar el tema «Quistes del pulmó».

ROBATORI

Madrid, 31. — Al passeig del Pardo li robaron a donya Pilar Cano, de 50 anys, un moneder de plata valorat en 150 pessetes.

Fou detingut Francesc Nieto, de 30 anys.

AGRESSIO

Madrid, 31. — Al carrer de Francisco Ce treballaven Pere Galindo Molina i Guillem Maestre Gracia aquest darrer delegat de la Casa del Poble.

Sembla ésser que Maestre informava en contra de la concessió d'una indemnització a Pere.

Aquest es disputà amb el delegat i li donà una punyalada greu al costat.

L'agressor ha fugit.

AL PALAU

Madrid, 31. — Aquesta tarda es cantà a la capella del Palau un solemne Te Deum.

El patriarca de les Índies pronuncià una sentida plàtica.

La família reial assistí a la cerimònia religiosa.

ACCIDENT FERROVIARI

Madrid, 31. — A la línia del Migdia descarrillaren ahir al matí tres unitats del tren de circumvallació del Nord.

No hi hagueren desgràcies personals.

La via quedà interrompuda durant unes hores.

UNA JUNTA

Madrid, 31. — Ha quedat constituïda la Junta de la Federació de mestres dels següents:

President, Constantí Martín Pajé; vice-president, Manuel Carreira; secretari, Angel Castillejo; vice-secretari, Ramon Valencia; tesorero, Zol Santos, i vice-tesorero, Olegari López.

DILIGENCIES

Madrid, 31. — El jutjat instructor de Navalcarnero cità avui per a declarar els veïns de Pozuelos Francisco Serrano i Marian González, que auxiliaren a donya Maria en els seus últims moments i amortellaren el cadàver.

El rector del dit poble i un altre veí que fou cotxer del senyor Calvo també estan citats a declarar.

Sobre el resultat de les diligències es guarda reserva.

CAP D'ANY

Madrid, 31. — Amb més animació que en anys anteriors han celebrat els madrilenys aquest any la festa de l'Any Nou.

Una compacta multitud empenyava la Porta del Sol i carrers adjacents formant-se nombroses comparses de gent jove que tocant panderoles, llanxes i altres instruments saludaven l'entrada de l'Any Nou.

A les dotze de la nit, la torreta del ministeri de la Governació s'ha il·luminat, apareixent la data de 1924 amb bombetes de colors.

La gentada ha saludat amb gran entusiasme l'any que acaba de néixer, fent gran consum dels clàssics grans de raïm, portadors de la bona sort.

A l'hora que facilitem aquesta nota, a la Comissaria del Centre no hi ha cap detingut.

Malgrat haver acudit aquest any més gent que en altres a la Porta del Sol, la circulació de tramvies i cotxes no ha estat interrompuda, com altres vegades, puix nombroses forces de seguretat impeden als grups estacionar-se.

A Governació no hi ha hagut, com tots els anys fins la data, el banquet amb el qual obsequiava el ministre als periodistes.

El president obsequiarà demà a les cinc de la tarda, a la Presidència, amb una copa de xampanya, els representants de la premsa.

La situació al Marroc

POSICIO ATACADA

Melilla, 31. — Nombrosos grups rebels atacaren fortament la posició de Tizi-Azza, essent rebutjats per nodrit foc de fuselleria.

Practicat després un ampli reconeixement, la tropa no fou hostilitzada.

L'enemic es feu escapol.

COMUNICAT OFICIAL

Madrid, 31. — Nota oficial de Guerra.

«Zona oriental. — Sense novetats.

Zona occidental. — Avui s'han enbarracat cap a la península, repatriades, forces del batalló de Mallorca, compostes d'un cap, set oficials i 231 de tropa, de la lleia del 20.

Al Ferrol

NAVILIS ANGELOS

Ferrol, 31. — A Capitanía general es rebé notícia oficial anunciant que el 12 de gener pròxim arribarà a aquest port la cinquena divisió de destructors de l'esquadra anglesa, composta de 18 unitats.

A Cartagena

MORT D'UN METGE DE L'ARMADA

Cartagena, 31. — Ha mort el fill il·lustre de Cartagena doctor Josep Francisco Mega.

Fou testimoni, com a meige de la marina, del combat de Cavite.

La llengua catalana

COMENTARI DE «LA CORRESPONDENCIA»

Madrid, 31. — «La Correspondencia de España» comenta en el seu fons la Reial ordre del Directori sobre l'ensenyament de les llengües regionals.

Creu lúcia la doctrina sustentada i clars els raonaments en els quals s'apoya.

I afegeix:

En nota oficiosa, no fa molt de temps, el propi president del Directori ponderava les gales de la literatura catalana.

DARRERES INFORMACIONS

Segueixen els empresonaments

En Roma Sol empresonat
Sense dir que a Lleyda ha estat detingut i empresonat l'ex-president d'aquella Diputació i conseller de la Mancomunitat, nostre veí amic En Roma Sol i Mestre.

Detenció del senyor Geli
El diputat a la Mancomunitat pel districte de Figueras, En Pau Geli i Maymí, també ha estat detingut aquí a Barcelona.

L'ex-Alcalde i vuit regidors de Montblanch, empresonats

Avui, diada de Cap d'Any, al matí, han estat empresonats l'ex-Alcalde En Joan Poblet, juntament amb els vuit regidors que votaren la consubstanciació del Centre de Dependents.

LES INFORMACIONS DE «INFORMACIONS»

Retallam de «Informacions», de Madrid:
«Hay En Cataluña un sinnúmero de instituciones de cultura catalana que, por sus condiciones económicas y difusión en el público, no necesitan para nada de la adhesión de la enseñanza oficial. Algunas merecen toda clase de consideraciones; otras cultivan tanto como la enseñanza la industria política y la descastellización».

Quan el cultiu del idioma català era una pasió literària i brillava en la Premsa, en el llibre, en el teatre, Maragall, Almirall, Verdaguer, Víctor Català, Rusiñol, Guimerà, Albert Llanas, Apelles Mestres, Oller, no existien eses institucions estimuladores, ni pensava nadie en batallar con el idioma castellano. Y se publicaban libros en catalán todos los meses, y había en el teatro, en la época del empujamiento de la pluma catalanista, una temporada continua de teatro catalán, en la que brillaron actores realmente formidables.

Hoy, véase el panorama. El teatro catalán no existe. Apelles Mestres tuvo que confesarnos — un redactor nuestro se entrevistó con él hace un año — que libro desapareciendo hasta las raíces de aquella dramática gloriosa. En la VEU DE CATALUNYA forjan un catalán, tomado de francés, para que no quede una sola palabra que se parezca al castellano; es decir, para hacerlo más distinto, menos español, que es lo que quiere. En las librerías barcelonesas no se vende un solo libro catalán; los autores se dedican a traducir volúmenes franceses, que es lo único que en catalán se representa. Y está la época del empujamiento de la pluma catalanista; tiene la cultura el Estado español de que haya un teatro catalán y de que Rusiñol no escriba comedias? No; la culpa la tienen los que un día y otro han venido desacreditando la enseñanza regional con figuras políticas; la tiene el Instituto de Estudios Catalanes, administrativamente organizado, pero con una franca tendencia política y encaminado principalmente a una renovación exagerada.

ELS SALISTES DE TERRASSA

Comentant «El Día» de Terrassa, l'apart organitzat pels salistes per el dia 31 de desembre, diu:
«Hom recorda, a propòsit d'aquest any, que en el Gran Casino havia de celebrar-se també un apart organitzat pels mateixos elements polítics, en honor, precisament, d'un ministre, el d'Instrucció Pública, pertanyent a l'antic règim de corrupció i oclisme» que aquest «se lleva consiguó». Per cert que, havent suspès el ministre el seu anunciament, s'hagué de suspendre, així mateix, l'obertura oficial de curs de l'Escola Industrial.

Qui és capaç de profetitzar el nom del governant el representant del qual s'obsequiarà amb un altre apart al Gran Casino, la veu del darrer dia de l'any que anem a començar? Perquè és indubitable, i així al que és fàcil de profetitzar, que sigui el salí i pensi com pensi i tingui la significació que tingui el governant que substitueixi l'actual Directori militar, pot comptar, per endavant, amb l'adhesió incondicional d'En Sala i els seus seguidors, els quals, va sense dir-ho, tindran un gran plaer en mostrar-li la seva adhesió, completament desinteressada, obsequiant-lo

amb un altre suculent apart al Gran Casino, festejant, també, la fi de l'any que «se lleva consiguó».

ELS EX-REGIDORS DE TARRAGONA

Retallam de «La Veu de Tarragona»:
«Els nostres regidors empresonats. — Al rònc i militar Castell de Pilats estan empresonats els vuit ex-regidors de Tarragona, senyors Rabada, Alonso, Gilabert, Arana, Lliteras, Miró, Prats i Masden, als quals es segueixen procés per haver votat una proposició que envia redactada el Centre Autonomista de Dependents de Comerç i de la Indústria, de Barcelona, demanant per Catalunya el reconeixement de la seva personalitat.

No donem aquesta notícia com a informadors perquè tothom ja la coneix; tota la ciutat ha acudit a visitar, entre relleus i ferros, els estimadíssims presos, testimoniant-los una afectuosa assistència, en la qual no es distingeixen els amics dels adversaris».

El Nadal d'enguany ha estat cruel: ha portat aquest succeís com un vel de tristesa a les festes de tradició i família. Tarragona s'ha sentit una família i no ha pogut gaudir tant vuit fills a la presó.

«La Veu de Tarragona», que competeix entre els que estan privats de llibertat un redactor dels més volguts i distingits, no pot deixar-lo en ell ni els seus companys sense unes paraules de respecte i d'amistat, més intimes ara que mai.

I destitueix amb tota l'ànima que essent reconeguda la innocència i patriotisme dels ex-regidors reclosos, se'ls reintegrés aviat a la vida d'homes honorables i lliures».

ELS EX-REGIDORS I SOCIÉS DEL CENTRE DE DEPENDENTS PRE-SOS

Totes aquestes festivitats ha estat nombrosíssim el públic que ha acudit a la Presó Model a visitar els ex-regidors, socis del Centre i altres presos polítics que hi ha a l'espinal establiment penitenciari.

Vista la impossibilitat en què es troben, per l'aglomeració de visitants, de poder parlar amb les respectives famílies, els presos preguen pel nostre conducte a tots els que volguessin visitar-los que s'abstinguin de fer-ho.

La situació a Portugal

DIMITEIX EL DIRECTOR DE POLICIA DE PORTUGAL

Lisboa, 1. — Ha presentat la dimissió del seu càrrec el director de policia de Portugal.

El cap del Govern ha complimentat els caps de la guàrdia republicana.

EL TRIBUNAL GOVERNATIU. — CORRECTIUS A JUTGES I MAGISTRATS — DISPOSICIONS DE PERSONAL

Madrid, 1. — La «Gasetta» publica les següents disposicions del Directori Militar:

Real decret relat a la constitució del tribunal governatiu central del Ministeri de Finances, organitzat pel Real decret de 16 de desembre de 1902.

Un altre relat a la reorganització de l'Escola Especial d'Enginyers Agrònoms.

Un altre disposant que don Alfonso Fernández Perella, jutge de primera instància i Instrucció de Ravadavia, sigui traslladat a un altre càrrec, de la mateixa categoria.

Un altre disposant que don Salvador Soler i Sánchez, fiscal de l'Audiència Provincial de Màlaga, sigui destinat a exercir el càrrec de magistrat d'Audiència Territorial, fora de les de Madrid i Barcelona.

Un altre disposant que don Eduard Vargas García, jutge de primera instància i Instrucció, sigui traslladat a una plaça de la mateixa categoria, en el Ministeri fiscal.

Un altre disposant que don Josep Maria Olmedo i Almeida, jutge de primera instància i Instrucció de Recceras, sigui traslladat a un altre càrrec de la mateixa categoria.

Un altre disposant que don Josep Maria Idiaz, jutge de primera instància i Instrucció de Múrias de Paredes, sigui traslladat a un altre càrrec de la mateixa categoria.

Un altre declarant que no ha pogut legalment succeir a la competència entaulada entre el governador

civil de Granada, i el jutge de primera instància i Instrucció de Santa Fe. Un altre concedint la gran creu de la Real i Militar Orde de Sant Hermenegild, al general de divisió, don Carlos Blanco Pérez.

Un altre disposant que passi a situació de reserva, el conseller estatut de primera reserva, don Josep Fernández Vallespino i Sánchez.

Altres, de la id. de general de brigada en situació de primera reserva don Manuel Jofre Villegas del Puntal i don Manuel Fontana.

Altres concedint el càrrec de general de brigada honorari en situació de reserva al coronel d'infanteria retirat don Ferran Romero Varela i al coronel d'Estat Major retirat don Joaquín Hidalgo Canosa.

Altres admetent la dimissió del càrrec de vocal del Consell d'administració de les mines d'Almadén i Arroyas, a don Josep Maria de Lara i Castro, i don Adria Contreras Valls, don César Riva i don Gonzal Galdejo.

Altres declarant jubilat a don Guillem Brogman, president del Consell d'Obres públiques, inspector general dels cos d'enginyers de Camins, Canals i Ports.

Altres nomenant president del Consell d'Obres públiques a don Alfred Mendizábal i Martínez, inspector dels cos d'enginyers de Camins, Canals i Ports, president de secció de l'Esmentat Consell.

Altres fent cavaller gran creu de l'orde civil del Marítim, a don Alfonso Crespo Martín Romero, comte de Castillejo Fiel.

Real ordre ampliant fins al 30 de l'actual el termini assenyalat per al 23 de novembre de l'any passat a la comissió creada per la mateixa per a informar al Govern sobre la inspecció que s'ha de donar a l'organisme que s'encarregués, d'aquí endavant, de la preparació i estudi dels convenis comercials.

Una altra disposant que quedi en suspens l'aplicació de l'article 173 de l'Estatut general del Magisteri, mentre es resolgui l'expedient que s'indica, i que mentre tant continuï acomplint llur crec i funcions els actuals habilitats de mestres.

Altres traslladant la resolució de la Junta inspectora del personal judicial recalcant en l'expedient fet contra el jutge de primera instància i Instrucció de Nules, avui de Granollers, don Manuel Isert i Salvadores.

Una altra idem idem idem en l'idem idem fiscal de l'Audiència Provincial de Màlaga, don Salvador Soler Sánchez, magistrat de la mateixa Audiència, don Eduard Soler i García, jutge de primera instància i Instrucció del districte de la Llotja de l'esmentada capital, don Marian Moreno Rodríguez.

Una altra idem idem idem en l'idem idem contra el jutge de primera instància i Instrucció de Viana del Bollo de Rivaduro, don Alfonso Fernández Perella.

Real ordre de Guerra, circular, disposant que se celebri un concurs segons les bases que es publiquen per a l'elecció d'un model de carobes per als cosos muntats.

Real ordre d'Instrucció disposant que quedi en suspens el compliment de lo manat el 25 de setembre de l'any passat, relativa a la situació dels col·legis privats de primera ensenyança.

Una altra de Foment disposant que s'annunci un concurs entre els enginyers agrònoms per a proveir la càtedra de l'Escola especial de l'esmentat cos.

OBITUARI

ENTERRAMENTS
En Vicens Moya i Riera, Demà, a les deu, Verduguer i Callis, 5, pral.

FUNERALS
En Josep M. Llobet i Font, Demà, el dia 23 de desembre, Demà, dimecres, a Santa Maria de l'Alba, de Tàrragona.

En Pere M. Palou de Febrer, Demà, el dia 22 de desembre, Demà, dimecres, a Santa Maria de l'Alba.

En Ramon Costa i Deu, Demà, el dia 23 de desembre, Demà, passat, dijous, a dos quarts de deu, a Santa Fe de Sabadell.

En Lluís Góngora i Tuñón, Demà, el dia 27 de desembre, Demà, de les nou a les dotze, misses a Pompeia.

ANIVERSARIS
N. Andreu Carbonell i Royés, Demà, el dia 5 de gener de 1922, Dijous, a dos quarts de deu, a Santa Anna.

PARTICIPACIONS DE DEFUNCIÓ
En Josep Rodellas Borrás, Enterrat aquesta tarda al Cementiri Nou.

En Josep Armas i Urpi, Enterrat aquesta tarda.

En Francesc Borja i Dinars, v. d. d. En Joan Solana i Jori, Enterrat aquesta tarda a Hospital de Llobregat.

N. Antoni Arriaga i Colomer, Enterrat aquest matí al Cementiri Nou.

En Maria Benet i Serra, vídua d'A. senjo, Enterrat aquest matí al Cementiri de les Cortes.

En Jaume Torredemunt i Andia, v. d. d. En Gregori Fernández i Ferrández de la Torre, Enterrat aquest matí al Cementiri de les Cortes.

ELS PARTITS DE FUTBOL

El segon partit SIÀVIA-Barcelona, jugat aquesta tarda, ha acabat amb la victòria del SIÀVIA per tres gols a dos. Dels punts catalans, de les setanta, els ha jugat el Barcelona amb, nòmics, deu jugadors.

L'Europa, a Bilbao, ha perdut el segon partit amb l'Atlètic, per tres gols a un.

La política britànica

COMUNICACIÓ ALS GOVERNOS DE LA PETITA ENTESA

Londres, 1. — L'Agència Reuter assegura que Anglaterra es dirigeix als governs de la Petita Entesa per a demanar-los fins a quin punt de vista els compromisos de Polònia, Txecoslovàquia, Iugoslàvia i Romania, com a herets d'Àustria, serien susceptibles d'esser avaluats pels empresaris concertats amb França.

La política britànica

COMUNICACIÓ ALS GOVERNOS DE LA PETITA ENTESA

Londres, 1. — L'Agència Reuter assegura que Anglaterra es dirigeix als governs de la Petita Entesa per a demanar-los fins a quin punt de vista els compromisos de Polònia, Txecoslovàquia, Iugoslàvia i Romania, com a herets d'Àustria, serien susceptibles d'esser avaluats pels empresaris concertats amb França.

La política britànica

COMUNICACIÓ ALS GOVERNOS DE LA PETITA ENTESA

La tragèdia del «Dixmude»

EL CADÀVER DEL COMANDANT ES TRANSPORTA A NAPOLIS

Palermo, 1. — Durant la tarda d'ahir es tributaren amb tota solemnitat les honres fúnebres per l'ànima del comandant del dirigible «Dixmude», assassinat totes les autoritats.

Les despulls foren transportades a bord d'un contrabandier italià, el qual sortí en direcció a Nàpols.

ELS COMUNISTES ITALIANS

HAN ESTAT ALLIBERATS ELS QUE FOREN DETINGUTS A BOLOGNIA

Bologna, 1. — Els quinze comunistes que foren detinguts dimenge a l'interior d'un catò han estat posats en llibertat.

Baralla de musulmans i indostànics

PER HAYER-SE TROBAT UN TÒC NO MORT DINTRE UNA MESQUIDA

Londres, 1. — A «The Times» s'informa de Calcuta que per haver-se trobat el cadàver un tòcno dintre una mesquita s'ha produït una baralla entre musulmans i indostànics, resultant tres morts i nombrosos ferits, tres d'ells mortalment.

La crisi xilena

S'ATRIUEIX AL NEGAR-SE EL SENAT A VOTAR ALGUN PROYECTO

Londres, 1. — Dintre de Santiago de Xile al «The Times», que la crisi política que està travessant Xile, no té precedent en la història del país.

S'atribueix la dimissió del Gabinet al fet de negar-se el Senat a votar determinades mesures de caràcter urgent, especialment les que fixen el contingut naval i militar, mentre el president de la República no hagi donat garanties absolutes de la seva neutralitat en el terreny electoral.

La guerra civil mexicana

EL GENERAL HUERTA PROTESTA DE LA VENDA D'ARMES AL GOVERN

Washington, 1. — El general Huerta, cap dels rebels mexicans, ha protestat davant del Govern de Washington, contra la venda d'armes, pel dit Govern, al president Obregón, la qual venda sembla que els Estats Units volen realitzar.

Els temporals a Suïssa

SETZE CASES DESTRUÏDES

Airolo (Suïssa), 1. — Una allau de neu, causant serioses destruccions a setze immobles.

La neu continua cònt en abundància, regnant un fred molt intens.

La premsa madrilenya

NUMERO DE CAP D'ANY. — RESUMS I JUICIS. — ARTICULO DEL GENERAL PRIMO DE RIVERA

Madrid, 1. — Els diaris donen caràcter d'extraordinari al número d'avui, 1, segons el costum d'altres anys publiquen judicis i resums dels esdeveniments més importants que han tingut lloc en el transcurs de l'any que acaba de finir.

Cada redactor fa el treball sintètic i estadístic que correspon a la seva secció i en alguns diaris apareix la signatura del director al peu d'unes quantes línies doctrinals.

A l'«Imparcial» el senyor Gasset diu, entre altres coses, el següent:

«Demanava «El Imparcial» als governants, des del començament de l'any que ha finit, grans encerts per a poder les despeses públiques i per a iniciar les obres que augmentessin les fonts de riquesa nacional; i el nostre consell fou desat, sens dubte perquè es considerava inoportú; però ben evident resulta que en tot l'any pujaren les xifres del déficit i s'agrandà la riquesa econòmica, que és la més greu crisi que fa de sofrir un poble».

Demanavem ordre i llibertat, com a garantia de progrés, i ningú no ens donava l'acció de governança més que anarquia en uns temps i en altres dissimulada violència.

Demanavem atenció principal per als assumptes interiors per als nostres més particulars problemes, i ens sorprenen les últimes hores de l'any 1923 amb ells ells fixos en l'Estatut de Tànger.

Demanavem justícia correcta, com a base de tota la nostra obligada representació i la justícia, que ha de tenir arribar per arribar a l'infinit i com a símbol de rapidesa, no ha tingut termini suficient en un any per a realitzar-ho.

Don Torquell Luca de Tena diu en «A B C» que el períodisme és una indústria eminentment nacional, que pot existir sense independència econòmica i que la seva independència de criteri ha estat la nota dels grans períodics en l'any que acaba.

Altres nota registrada és la importància que els períodics en general han començat a donar a la informació gràfica.

«El Sol» publica les següents línies signades per Miguel Primo de Rivera:

«En finir l'any 1917 vaig trobar a les columnes de «El Sol» acollida per a un article de desolades dimensió, en el qual vaig exposar l'estat militar d'Espanya en aquell moment, i encara valgué per consideracions i judicis que eren llavors ben delicats i relliscosos».

Invitat, al sisè aniversari de l'apa-

Manifest feixista

EL DIRECTORI DEL PARTIT EL PUBLICA AMB OASIO DE L'ANY NOU

Roma, 1. — El Directori del partit feixista ha publicat amb ocasió d'any Nou un manifest al poble italià.

Comencen el document saludant el Sobirà, que donà la seva confiança als feixistes desatentant els consells de mals polítics, i les agrupacions remides en torn de la bandera feixista, invitant tots els seus afiliats a considerar el resultat d'aquest any que ha estat de fortíssim treball, amb l'objecte que les aspiracions dels feix-

xistes siguin enrobustides pels resultats obtinguts.

En ocasió de la convocatòria dels Congressos provincials i en conseqüència la renovació dels càrrecs federals, precedida per la renovació de càrrecs de totes les agrupacions, amb què es tancava l'any, el feixisme ha ofert un bonic espectacle d'ordre i de disciplina, ja que l'elecció dels elements directius ha estat feta d'acord amb l'experiència i les exigències de la proporció. Corrobora aquesta manifestació el balanc feixista, puix fins ara pugem ja els feixistes a 7.100, amb 77.793 inscrits.

Donant una ullada a les altres institucions creades pel feixisme, s'ha de constatar els mateixos motius de satisfacció, ja que la milícia nacional tindria molt aviat els seus plens efectius i la Confederació de les corporacions sindicals feixistes s'ha enlairat fortament en la vida nacional, organitzant les forces del treball i de la producció. L'esperit sindical feixista, que considera la qüestió social partint des d'un punt de vista molt diferent de les teories marxistes, i que ha trobat la seva solemne consagració en l'acord signat amb els propietaris de Mussolini, entre la Confederació sindical feixista i la Confederació general de la indústria — troba ja un principi de reconeixement internacional en la Conferència del Treball celebrada a Ginebra. D'aquesta manera ha quedat reorganitzat el Sindicat nacional cooperatiu de treball, i aviat seran creats els Consells tècnics nacionals que estudiarien els nous organismes d'activitat pràctica capaçs de donar una solució dels problemes econòmico-socials.

Les «batallies» i les «vanguardies», institucions feixistes de joventut, es troben ja en ple desenvolupament. La Federació universitària feixista pot passar com el model d'organismes de promoció i de cultura.

L'expansió feixista és també molt considerable, puix existeixen en l'estranger 480 feixistes amb 60.000 inscrits.

Tots aquests detalls donen la clau de la força del feixisme, insistent en la seva energia, amb un fort impuls energètic per a acabar amb els seus grans enemics i amb la seva activitat exemplar en el govern del país.

Per això, perquè és un poderós factor de reconstrucció, després d'haver estat un dels més valuosos elements en la renovació de la vida italiana, el feixisme pot permetre's el luxe d'ignorar els errors de l'oposició, desorganitzada i sense cap força, i així és més obligada a dissimular la seva veritable consciència per a fer-se suportable i poder fàcilment l'actuació del govern feixista, arribant per això a causar veritables perjudicis a Itàlia davant l'opinió internacional.

Malgrat tot i tot, el feixisme s'enfereix cada dia més, com ho prova el fet que termina l'any 1923 amb la fusió dels nacionalistes amb els feixistes, establint-se una intel·ligència entre el feixisme i l'Associació de combatents de la Gran Guerra.

Itàlia vol donar tot el seu valor a la victòria muntada i traïdonada, i per això vol arribar a una franca intel·ligència amb els elements que donen tribuna a la victòria. I per això necessita que l'opinió continuï al nostre costat. El Directori nacional es dirigeix avui a tota Itàlia amb aquestes paraules de pau i unitat.

Acaben aquest manifest, breument resumit, amb una fervent salutació a l'«Imparcial» cap del feixisme italià, com al govern nacional, i fent veure perquè el feixisme quedi amo de l'escena política, les quals gravis responsabilitats no desconeix. El seu crit de guerra és «glovieneza», però joventut experimentada i meditativa. «Visca el feixisme invicte i invencible».

La premsa madrilenya

NUMERO DE CAP D'ANY. — RESUMS I JUICIS. — ARTICULO DEL GENERAL PRIMO DE RIVERA

Madrid, 1. — Els diaris donen caràcter d'extraordinari al número d'avui, 1, segons el costum d'altres anys publiquen judicis i resums dels esdeveniments més importants que han tingut lloc en el transcurs de l'any que acaba de finir.

Cada redactor fa el treball sintètic i estadístic que correspon a la seva secció i en alguns diaris apareix la signatura del director al peu d'unes quantes línies doctrinals.

A l'«Imparcial» el senyor Gasset diu, entre altres coses, el següent:

«Demanava «El Imparcial» als governants, des del començament de l'any que ha finit, grans encerts per a poder les despeses públiques i per a iniciar les obres que augmentessin les fonts de riquesa nacional; i el nostre consell fou desat, sens dubte perquè es considerava inoportú; però ben evident resulta que en tot l'any pujaren les xifres del déficit i s'agrandà la riquesa econòmica, que és la més greu crisi que fa de sofrir un poble».

Demanavem ordre i llibertat, com a garantia de progrés, i ningú no ens donava l'acció de governança més que anarquia en uns temps i en altres dissimulada violència.

Demanavem atenció principal per als assumptes interiors per als nostres més particulars problemes, i ens sorprenen les últimes hores de l'any 1923 amb ells ells fixos en l'Estatut de Tànger.

Demanavem justícia correcta, com a base de tota la nostra obligada representació i la justícia, que ha de tenir arribar per arribar a l'infinit i com a símbol de rapidesa, no ha tingut termini suficient en un any per a realitzar-ho.

Don Torquell Luca de Tena diu en «A B C» que el períodisme és una indústria eminentment nacional, que pot existir sense independència econòmica i que la seva independència de criteri ha estat la nota dels grans períodics en l'any que acaba.

Altres nota registrada és la importància que els períodics en general han començat a donar a la informació gràfica.

«El Sol» publica les següents línies signades per Miguel Primo de Rivera:

«En finir l'any 1917 vaig trobar a les columnes de «El Sol» acollida per a un article de desolades dimensió, en el qual vaig exposar l'estat militar d'Espanya en aquell moment, i encara valgué per consideracions i judicis que eren llavors ben delicats i relliscosos».

Invitat, al sisè aniversari de l'apa-

Manifest feixista

EL DIRECTORI DEL PARTIT EL PUBLICA AMB OASIO DE L'ANY NOU

Roma, 1. — El Directori del partit feixista ha publicat amb ocasió d'any Nou un manifest al poble italià.

Comencen el document saludant el Sobirà, que donà la seva confiança als feixistes desatentant els consells de mals polítics, i les agrupacions remides en torn de la bandera feixista, invitant tots els seus afiliats a considerar el resultat d'aquest any que ha estat de fortíssim treball, amb l'objecte que les aspiracions dels

LLET CONDENSADA

EL PAGÈS

MANTEGA

LARDINA

La millor
per a cuina

Fàbrica d'olis vegetals, glicerina, turtós

SABONS

Fills d'E. BARANGÉ

S. A.

Gayarre, 57 - Barcelona - Tel. H. 305

Bruch, 166, garatge

D'espectacles

Es desconeixia, entre nosaltres, la més eminent de les actrius franceses d'avui dia: Madeleine Roch. L'empresa del teatre Català Romea l'ofereix a la crítica i a la curiositat insaciable de les nostres classes intel·lectuals i artístiques, sempre avides de novetats transcendentals.

Si l'any passat va culminar l'èxit de la temporada teatral estrangera amb les representacions inoblidables de la Rohline, quina impressió no se'n ha de treure aquest any, si per començar ens ofereixen una obra incomparable.

Mlle. Roch admirarà el nostre públic com ha sabut captivar el de la «Comédie Française», on debutà l'any 1903, representant-hi les mateixes obres que ara donarà a Barcelona. El seu nom ha fet aplegar les gentes més extraordinàries en les representacions de teatre a ple aire que es donen al migdia de França, donant al seu nom una gran popularitat. Al seu talent realment formidable, s'ajunta un «veu» deliciosa, de la qual es serveix per a matissar delicadament les seves creacions.

«Phedre», de Racine; «La Course du Flambeau», de Paul Hervieu, i la «Sophie», d'Alfred Daudet, són les tres grans obres que donarà a conèixer a Barcelona. Descomptant l'interès de «Phedre», que és únic, per tractar-se d'una obra mestra del teatre universal, no representada, ens sembla a Barcelona, cal assenyalar l'obra d'Hervieu, un dels autors francesos preeminent, més conegut de l'art escènic i dels trucs més nobles de l'emoció, i para l'atenció en l'obra «Sophie» del gran novel·lista francès Daudet, tan popular arreu del món.

El pas de Mlle. Roch per l'escena del Romea, és una data importantíssima per als amants del nostre teatre barcelonès, on venen a fulgurar les més brillants estrelles de totes les constel·lacions.

Espectacles

Gran Teatre del Liceu

Demà, 21 de propietat i abonament, quarta representació de la grandiosa òpera KOVANTCHINA. — Dijous, MARIANELA, pels celebres artistes Campiña, Palet, Damiani, Torres de Luna, Velázquez. Dirigirà l'orquestra l'autor Mire. Pàssia. — Pròxima setmana, PARSIFAL.

Teatre Català Romea

Telèfon 3500 A

Avui, nit, programa de gran broma.

Tot hom al Romea a riure

EL VIUDO TRIST

tres actes. Conferència sobre el Teatre del Nord, el del migdia i el de dos quarts de deu del popular Montreux.

SIS AUTORS CERquen UN PERSONATGE

Butaques a 2 pessetes. — Demà tarda, tres actes molt còmica. EL PINTOR DE MIRACLES. SIS AUTORS CERquen UN PERSONATGE i UN COP D'ESTAT. Butaques a 1 i a 0'65 pessetes. Nit, Joventut Jordana: EN JOAN BONHOMME.

TEATRE TIVOLI

Empresa: Francesc Delgado

Gran Companyia còmica-francesa espanyola

AMADEU VIVES

Director d'escena: Manuel F. de la Puente

Avui, dimarts, nit, a les deu:

Doña Francisquita

pel quartet que estrenà l'obra a Madrid, senyoreta Mary Issura, senyores Cara Raga, Lázaro i senyores Güell, Casanova, Palacios, Frontera. — Demà, tarda i nit: DOÑA FRANCISQUITA, per les principals parts de la companyia. Cada dia tarda i nit, DOÑA FRANCISQUITA. — Es despatxa a compludria, sense augment de preu.

Teatre Català Romea

Telèfon 3500 A

4, 5 i 6 de gener. Els cèlebres Societats de la COMEDIE FRANÇAISE

MADELEINE ROCH

et JEAN YONNEL

Divendres, 4: PHEDRE, obra mestra de Racine, per MADELEINE ROCH et JEAN YONNEL. — Dissabte, 5: LA COURSE DU FLAMBEAU, d'Hervieu, per Madeleine Roch et Jean Yonnel. — Dijous, 6: SOPHIE, d'Alfred Daudet, per Madeleine Roch et Jean Yonnel. — Es despatxa a l'administració del teatre per a totes tres funcions.

Teatre Novetats

Circ Equestre

Avui, dimarts, dia 1 de gener, nit a dos quarts de deu. Colossal programa. Oracions a l'heroi domador FRANCHI amb els seus ferotges

8 lleons salvatges, 8

L'espectacle més emocionant que s'ha vist a Barcelona. Els graciosíssims originals clowns

POMPOFF, THEDY I EMIL

La cèlebre troupe d'acrobates saltadors, únics al món

8 Méndez, 8

Pendran part en aquestes funcions notabilíssims artistes KU-KADI, LEERS ARVELLO, INNOVATED, THE REBRA'S, KRI, THE HORADECHI, els divertits clowns NAVAS i GEROME, SILVA i NINCHI i tots els aplaudits números de la companyia. — Nota: AQUEST TEATRE ESTÀ DOTAT DE CALEFACCIO CENTRAL. — Demà nit, a dos quarts de deu, extraordinària funció. — Dijous tarda, a dos quarts de cinc. Matinée Infantil i nit a dos quarts de deu, gran moda. — Dimarts dia 8 de gener grandiosa vetllada de boxa.

ELDORADO

Companyia de sarsuela de

JOAN VILA

en la qual figuren els populars artistes Roser Leonis, Francesc Gallego i Marian Ozores.

Avui, dimarts, FESTA DE CAP D'ANY. Nit, a les deu. La sarsuela en un acte i cinc quadros. EL CUARTETO PONS. La famosa sarsuela en dos actes, de Paso i Abad, música del mestre Luna. EL ASOMBRO DE DAMASCO. Estupenda creació de Francesc Gallego. — Demà, dimecres, benefici de l'eminent baríton Ricard Fusté. Tarda, MISS MARY MERINO. Primer acte de LA MONTEIRA. Nit, EL CADETES DE LA REINA. Nit, EL ASOMBRO DE DAMASCO. LOS CADETES DE LA REINA i CONCERT pel benefici.

Gran Teatre Espanyol

Companyia de vodevil

SANTPERE - BERGES

Avui, dimarts, primer de gener. Nit, a les deu. NOVES i VELLES TEMPTACIONS DE SANTPERE i LES BONES FESTES. — Demà, dimecres, a la tarda, repeticó de la funció d'Innocents. Nit, NOVES i VELLES TEMPTACIONS i LES BONES FESTES.

TEATRE COMIC

Avui, dimarts, primer de gener, nit a dos quarts de deu. El drama en tres actes, EN EL SENO DE LA MUERTE. NO S'HI CAP A BARCELONA i PASTILLES-FILMS.

TEATRE NOU

Telèfon 2884 A

GRAN COMPANYIA D'OPERETES i REVISTES de PEP VIRAS

Avui, dimarts, dia 1, nit, a dos

quarts de deu. REPARICIO de l'eminent tenor GAÏETA PERSALVER.

Primer, EL BARBERO DE SEVILLA. Segon: EL GATO MONTES. Repartiment mai vist: EMPAR ROMO, PAU GORGE, GAÏETA PERSALVER, PEP VIRAS, JOSEP PARERA. — Demà, dimecres, tarda i nit, colossals cantells.

Dijous, colossals vermut populars. EL LEGO DE SAN PABLO, pels seus creadors, Pep Viras i Pau Gorge. — Dissabte, sensacional reestrena, LA CANCION DEL NAUFRAGO, per PAU GORGE.

Es despatxa a Compludria.

TEATRE GOYA

Companyia DIAZ-ARTIGAS

Director

MANUEL DIAZ DE LA HAZA

Avui, festiu de Cap d'Any. Nit, a les deu. Última extraordinària de VALVALOCA, genial creació de Pepeta Diaz. — Dijous, benefici de Santiago Artigas. Estrena de la comèdia anglesa de Barrie, MARY LUTZ, adaptació de Martínez Sierra.

Coliseu Pompeia

Travessera, 8 i 10. — Telèfon 272-G.

Avui, festiu de la Circumcisió del Senyor, nit, a dos quarts de deu: MANANA DE SOL (un acte), i LOS PERGAMINOS (tres actes).

Teatre Poliorama

Companyia de comèdies

Avui, dimarts, festiu de l'Any Nou. Nit, a les deu, repeticó de la comèdia en tres actes, de Lluís Rivas: LA MALA LEY

Demà dimecres, tarda, a les cinc: Matinée popular, MILITARES i PAISANOS, i nit, a les deu, popular, LA MALA LEY.

Es despatxa a compludria.

Pròximament, repeticó de

AL NATURAL

Teatre Barcelona

GRAN COMPANYIA DE COMEDIA

ALBA BONAFE

ULTIMA SETMANA. Avui dimarts: festa d'Any Nou, GRANS PROGRAMES. Nit, a un quart d'onze, la graciosa i extraordinària celebració joguina en tres actes, d'En Carles Arniches i En Joaquim Abad, EL PREMIO NOBEL, creació inapreciable d'aquesta companyia. — Dimecres, tarda, EL PREMIO NOBEL.

TEATRE GOYA

ESDEVENIMENT ARTISTIC

del 8 al 21 de gener de 1924

actuació de la

GRAN COMPANYIA DRAMATICA

ITALIANA DEL TEATRE ARGENTINA

DE ROMA

dirigida per l'eximí literat

DARIUS NICODEMI

Queda obert l'abonament a vuit funcions de gran moda que se celebraran els dies 8, 9, 11, 12, 14, 15, 17 i 18 de gener, a la nit. Detalls i condicions per llistes de mà, i a la Compludria del teatre de les onze del matí a la una de la tarda, i de les tres de la tarda a les dotze de la nit.

COLISEUM

Corts 505 al 599-Telèfon 3535 A

Avui, festiu de l'Any Nou. EL TRESOR OCULT. Programa Rialto, per Maricó Davies, i CASIMIR EN ELS ANGELS, còmica. Sessió especial de la tarda. Estrena de EL BRESOL BUIT, programa Ajuria, drama sentimental, per Ethel Clayton. EL DELINQUENT, per Frank Mayo, i ELS HEROIS DE L'AIRE, còmica. ACTUALITAT UNIVERSAL, interessantíssimes. Aquest local té l'exclusiva d'estrena de l'acreditat Programa Ajuria.

PALACE CINE

GRAN SALO DE MODA

Avui, dimarts, festa de Cap d'Any. Nit, a tres quarts de deu, Especial, 0'75 pessetes. Preferència, 1 peseta. Colossals programes. La grandiosa pel·lícula d'emocionant argument EL BALL DE CARNAVAL. La còmica LES NOCES DE PANFILA. El colossal film LA FILLA DE NINGU, i l'extraordinària de gran èxit CONFESSIO TARDANA.

Diorama

Avui, dimarts, festiu de Cap d'Any. Extraordinari i selectíssim programa. Grans sessions. A la nit, augment de programa i estrena de la interessant superproducció «DOBLES Y FLEUGONAS», per Mary Pickford, del Programa Ajuria. EN TOMASSET FLEQUER, gran broma. NOVELTATS INTERNACIONALS, revista d'informació mundial i d'actualitat. EL TESTIMONI DEFENSOR, per Elsie Ferguson, del Programa Ajuria. EL JURAMENT, per Lina Cavallere, del Programa Paramount. Grandioses èxits de la tercera jornada de la super-sèrie

LA TORRE DE NESLE

Saló Catalunya

GRAN CINEMA DE MODA

Nothelion: sextet Torrens i trio Rosés

Avui, dimarts, nit, a dos quarts de deu. L'èxit més sorollos de l'any, el succés més gran de la cinemato-

grafia:

Violetes imperials

en dues jornades, projectant-se la primera. La més grandiosa i sublim creació de la reina del couplet

RAQUEL MELLER

RAQUEL MELLER

RAQUEL MELLER

que ha estat proclamada per tot el món cinematogràfic com a una de les més grans estrelles de la pantalla.

— Divendres, estrena de la segona i darrera jornada de la monumental pel·lícula VIOLETES IMPERIALS. El triomf més gran de Raquel Meller.

KURSAAL - Aristocràtic Saló

TEMPLE DE LA CINEMATOGRAFIA

ORQUESTRA SUNE

Saló de reunió de famílies distingides

Avui, dimarts, festiu de Cap d'Any. Selecte programa amb tres magnífiques estrenes. Nit, a dos quarts de deu, augment de programa amb la meravellosa pel·lícula EL MURAC (exclusiva), adaptació de la famosa, opereta de Johann Strauss, magistralment interpretada per les formoses estrelles Eva May i Lya de Putti.

Dijous, estrena de la magnífica comèdia XANTAX, per la gentil Viola Dana.

Divendres, estrena de la comèdia dramàtica sentimental EL SECRET DEL POLITXINELA (exclusiva d'aquesta empresa), obra mestra de la literatura teatral moderna, sublim creació del nen Sigust.

Cine Princesa

Telèfon 1371 A

Avui, dimarts, LA TORRE DE NESLE, segona jornada. LLADRE PER CARAMBOLA. EL CAVALLE ENIGMATIC. EL TESTAMENT XINES. EL MONTE UN CARNAVAL. REVISTA MUNDIAL. — Dijous, EL SIGNO DE LA GUINEU i tercera de LA TORRE DE NESLE i altres.

Palau de la Música Catalana

Avui, diada de Cap d'Any, a dos quarts de cinc de la tarda:

CONCERT PER LES COBLES

ELS MONTGRINS, de Torroella

ANTIGA PRINCIPAL, de La Bisbal

BARCELONA, de Barcelona

ORFEO CATALA

Sardanes d'eminentes mestres catalans. Audició de SANT JORDI TRIOMFANT, poemeta de F. Pujol, i CANTADA DE CAP D'ANY, per

L'ORFEO i TOTES TRES COBLES

Demà, localitat a taquilla.

TEATRE ELDORADO

Orquestra Simfònica de Barcelona

ANY XIV

15. Sèrie de Matí

Líriques Populars

Divendres 13 i 27 de gener, 10 i 24 de febrer i 9 de març de 1924, a les onze del matí.

ABONAMENTS I PROGRAMES

Magatzem de vendes de Chassaigne Frères, Claris, 43.

Exposició del Pescebre

CASA DE CARITAT

Panorames i quadrets bíblics sobre el Naixement de l'Infant Jesús, pels artistes senyores Badia, Junyent, Moliné i Ros i Güell.

EL TIÓ DE NADAL

Concerts i ballets populars

Visible tots els dies de festa i els dijous, de cinc a vuit de la tarda, fins a la Candellera.

Entrada pel carrer de Valldonzella.

PISTA DE GEL

PARC

Tot els dies d'onze a una

lliçons. De cinc a vuit els dimarts, dijous, dissabtes i

dimecres patinatge i exhibicions professionals.

DIVERSIONS PARTICULARS

Joventut Jordana

TEATRE CATALA ROMEA

Demà, a la nit, EN JOAN BONHOMME. Es despatxen vells: Casa Vinolas, Portaferrissa, 15. Casa Macià, Fontanella, 7. i Gran Camiseria Fitó, Jaume I, 11.

CAMISERIA

SANS

Boqueria, 32

Especialitat en camises a mida

CUCHILLERIAS TOLL

Central, Fernando, 31 - Sucursal, Jaime I, 17

Telèfon 3536 A.

MAQUINES AFAITAR LEGITIMES GILLETTE

GRANS EXISTENCIES

Unica casa que ofereix aquestes màquines a preus veritablement excepcionals, amb rebuixes de 20 a 30 p. 100

Models propis per a presents

	ABANS Ptes.	ARA Ptes.
Pocket Edition, estoig metall pla, triple platejat	20	15
Bulldog, estoig pell fina, triple platejat	25	20
Model viatge, estoig pell munt, 20, triple platejat	25	15
Model viatge, estoig metall n.º 200, triple platejat	25	20
Aristocrat, estoig imitació marfil, triple daurat	35	25

Estoig de pell complet, amb 12 fulls, sabó, broixa i màquina, tot amb triple bany d'or abans ptes. 60, ara ptes. 45

Models econòmics de marca legítima «Gillette» des de Ptes. 5

Models sistema «Gillette» des de Ptes. 3'50

Aparells Jiggers per aprofitar les fulles «Gillette» usades, amb més de 20 usos diferents, Ptes. 4

Pintes Jiggers per a tallar-se un mateix el cabell, molt pràctiques, gran novetat, Ptes. 5

Estisores Universals per a 13 usos, pràctiques i curioses, amb estoig, ptes. 5

Coberts per a taula, alpaca legítima, inalterables, preus sense competència, ptes. 25 dotzena.

Culleretes, café, refresc, cullerons, cassons, etc. Seguritat en la classe de articles que venem.

CASA FUNDADA EN 1840

Esmolats de fulles «Gillette» i similars amb màquines ultramodernes que reproduïen el tall de noves. Unica casa a Espanya que les posseeix.

PRESENT DE REIS

A TOTS ELS INFANTS DE CATALUNYA

La Veu de Catalunya

ofereix alguns llibres dels següents títols i autors, triats especialment per als nois:

Una cançó nadalenca, de Dickens. — Contes, d'Andersen. — Les aventures de Tom Sawyer, de Marc Twain. — Contes d'infants i de la llar, de Grimm. — De les mil i una nits. — Viatges de Gulliver, de Jon Latan Swift. — Els camins del Paradís perdut, de Mn. Llorenç Ribes. — Tres anglesos s'esbarregen i Tres homes dins d'una barca (sense comptar-hi el gos), de Jerome K. Jerome. — Pau i Virgínia, de Bernardin de Saint Pierre. — Aplec de Rondalles, de Valeri Serra Boldú. — Arran de Cingle, de J. Morató i Grau, i Legendari català (en vers), de Carles Riba.

Serán tramesos, de franc, a tots els nens i nenes que presentin el rebut de subscripció de llurs pares a LA VEU, corresponent al mes de desembre.

Administració: Editorial Catalana, S. A.
Escudellers, 10 bis, entresol

NOTA: El llibre que es demani serà tramès, per mediació de recador o altra persona degudament autoritzada, mitjançant la presentació del rebut que es precisa, els dies 2, 3, 4 i 5 de gener, de 11 a 1 del matí.

LOT

Es la marca preferida pels Reis en llum elèctrica portàtil

Possuir una làmpara LOT significa disposar d'intensa llum elèctrica a tot arreu, sense que res pugui apagar-la

Francolí

GRAN XAMPANY

criat en les grans caves naturals d'Espunya de Francolí

COLMADOS I DROGUERIES

La eficacia de un medicamento depende de la asimilabilidad de sus componentes

LAS VEINTE CURAS DEL ABATE HAMON curan radicalmente, porque están integradas exclusivamente por substancias vegetales en estado coloidal de absoluta asimilabilidad.

LAS VEINTE CURAS DEL ABATE HAMON están preparadas solamente con plantas, con arreglo a fórmulas consagradas por la experiencia y elaboradas escrupulosamente. Figuran en el registro de la Inspección de Sanidad y reúnen todos los requisitos prescritos por la Ley.

LAS VEINTE CURAS DEL ABATE HAMON no perjudican a ningún organismo, son tan eficaces como inofensivas.

- Cura N.º 1** Es un poderoso re-energizador del hígado que cura la DIABETES restableciendo las funciones de aquel.
- Cura N.º 2** contra la ALBUMINURIA, NEFRITIS, CALCULOS. Hace desaparecer estas dolencias descongestionando los riñones.
- Cura N.º 3** contra el REUMA, ARTRITISMO, GOTA, CIÁTICA. Disuelve el ácido úrico como el agua caliente disuelve la sal.
- Cura N.º 4** contra la ANEMIA, INAPETENCIA, TRASTORNOS DE LA PUBERTAD. Compuesta de elementos naturales fortificantes, tónicos, estimulantes y ferruginosos, detiene la anemia más rebelde.
- Cura N.º 5** para la expulsión radical de la SOLITARIA sin molestia ninguna.
- Cura N.º 6** cura radicalmente la NEURASTENIA, NEURALGIAS, EPILEPSIA reduciendo completamente el sistema nervioso.
- Cura N.º 7** cura en poco tiempo la TOXOFERINA sin peligro para el organismo.
- Cura N.º 8** suprime las AFECIONES particulares de la MUJER restableciendo la circulación de la sangre y los fenómenos naturales.
- Cura N.º 9** de poderosa acción purificadora, hace desaparecer fácilmente las LOMBRICES sin peligro para la salud.
- Cura N.º 10** cura radicalmente la ENTERITIS, DIARREA y todas las ENFERMEDADES DEL INTESTINO. Su acción produce la completa renovación del intestino.
- Cura N.º 11** OBESIDAD, PARALISIS, ARTERIO

GRANS MAGATZEMS

SANTA EULALIA

Carrer Boqueria,
números 1, 3 i 5

Cardenal Cas-
añas, 2- Barcelona

Novetats i Confeccions
per a Senyora i Nena

Confeccions i Sastreria
per a Home i Noi

Contínuament rebem nous
MODELS per a la tempora-
da de tardor i hivern, en

Abrics i Vestits

que reproduïm en totes les
qualitats i preus

Llanes
Sedes
Camusses

Pireneus i franel·les per a
bates

Jerseis i
Sweaters

VELLITS:
Sealskins i estracans

Existència en llenceria i
roba blanca, madapolans,
curats, jocs de taula, jocs
de llit

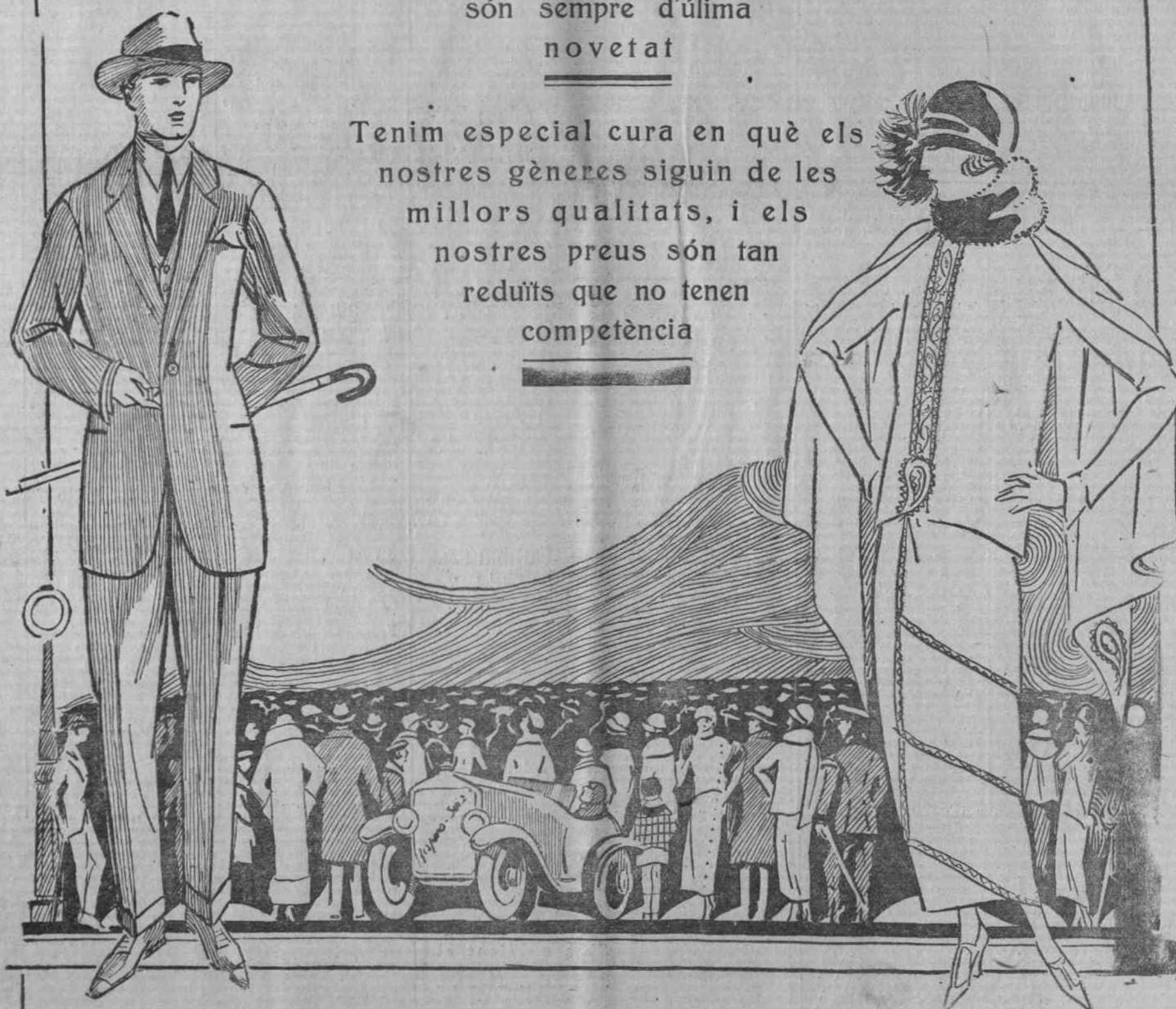
Flassades
i Catifes

PREU FIX

La nostra important venda ens
permet renovar contínuament
totes les existències, i per
això els articles que tenim
són sempre d'última
novetat

Tenim especial cura en què els
nostres gèneres siguin de les
millors qualitats, i els
nostres preus són tan
reduïts que no tenen
competència

SECCIO DE CAMISERIA

Variat assortit de camises, pijames, corbates, colls i punys, etc.

Gèneres de punt. - Samarretes, Calçotets, Mitjons, etc., etc.

Guants de pell, camussa i folrats, especials per a automobilistes. Bastons, Paraigües, etc.
Armilles de punt. Bufandes de llana i sada

Secció a Mida

Encarregada a experts
i acreditats talladors

Articles
de Novetat

Estams, meltons, xe-
viots, etc., de les millors
fàbriques

Trajos Esport
Impermeables

Uniformes
per a soldats
de quota

Vestits
per a Nen

Uniformes de tots els
Col·legis

Abrics i Vestits
confeccionats

PREU FIX

Tenim per sistema vendre amb poc guany i sempre molt barat

AVIS.—Tots els dijous a la tarda, de 4 a 7, regalem magnífiques bombes als nens dels nostres compradors